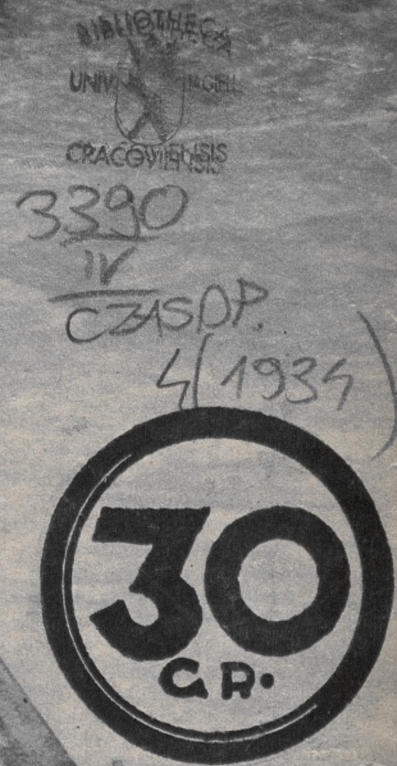

RAZ DWA TRZY..

Pomyślnego startu w roku 1934
wszystkim sportowcom

Redakcja „Raz Dwa Trzy”.

Wisła mistrzem Polski w narciarskim biegu sztafetowym 5x10 km.

Wisła, 31 grudnia.

W ostatnim dniu r. 1933 odbyło się w Wiśle na Śląsku uroczyste otwarcie sezonu narciarskiego. W programie uroczystości przewidziany był bieg sztafetowy 5x10 km o mistrzostwo Polski. Konkurencja ta rozgrywana jest corocznie o puchar kapitana Polskiego Związku Narciarskiego Stanisława Fächer.

Mimo niepomysłnych warunków atmosferycznych zawody naogół uważać należy za udane. Jedynie silny mróz, jaki nastał uprzedniej nocy, utrudnił zawodnikom trasę, pokrywając lodem dość szczupłą warstwę śniegu.

Trasa zawodów prowadziła z Dziechcinka stokiem Skanitego i wybrana była doskonale z uwzględnieniem warunków typu norweskiego, tak, iż zawodnicy nie mogli narzekać na brak holwegów, zjazdów i „susów”.

Na starcie stanęła imponująca cyfra

12 sztafet,

na 14 zgłoszonych. Brakowało jedynie dotychczasowego 4-krotnego mistrza Polski w tej konkurencji, *Sekcji Narciarskiej Polskiego Tow. Tatrzańskiego* z Zakopanego. Bardzo licznie reprezentowani byli

narciarze śląscy,

którzy do tej konkurencji wystawili aż 4 sztafety. Poza tym reprezentowane było Bielsko.

Zwycięstwo i tytuł mistrza Polski na h.r. zdobyła sztafeta Wisły z Zakopanego w czasie 4 godz. 51 minut 14 sek., wykazując *najlepszą formę ze wszystkich drużyn*. Do zwycięstwa Wisły przyczynił się przede wszystkim *Górski*, który w ostatniej zmianie, dzięki niestęchanej ambicji nadrobił 6 minut w stosunku do sztafety Śląskiego

Klubu Narciarskiego, przechylając zwycięstwo na korzyść swej drużyny.

Na drugim miejscu uplasowała się sztafeta Śląskiego Klubu Narciarskiego Nr. 1 w czasie 4:52:10. Dopiero na trzecim miejscu znalazła się dalsza sztafeta z Zakopanego, mianowicie *Sokół* w czasie 4:57:16, na czwartym miejscu *Strzelec* 5:05:05. Na piątym miejscu przybyła niespodziewanie sztafeta *P. T. T. z Biłej* w czasie 5:21:08. Następna kolej na szóstym miejscu była sztafeta Śląskiego Klubu Narciarskiego Nr. 3, na siódmym miejscu *3 p. s. p. z Bielska*, na ósmym — *Makkabi z Bielska*. Na dalszym miejscu znalazła się sztafeta *P. T. T. ze Skoczowa*, która jednak startowała poza konkursem.

Pozatem, na skutek uszkodzenia sprzętu sportowego oraz zaślubienia zawodników wycofała się z biegu sztafeta *4 p. s. p. z Cieszyna* oraz dwie pozostałe drużyny Śląskiego Klubu Narciarskiego.

W indywidualnej konkurencji zwyciężył zawodnik Wisły z Zakopanego

Górski,

który dystans 10 km. przebył w doskonałym czasie 54 min. 32 sek. Na drugim miejscu znalazł się Jan Legierski (Śląski Klub Narciarski), czołowy zawodnik śląski, który po pobycie w Zakopanem wykazuje coraz lepszą formę, uzyskując czas 54 min. 46 sek. Na trzecim miejscu znalazł się zawodnik Strzelca z Zakopanego, Karpień, z czasem 55:11, na czwartym — Haracyk (S. K. N.) 55:51, na piątym Orlewicz (Wisła) 56:01, na szóstym — Wówkonowicz (Sokół Zakopane) 57:51.

Jak już wspomnieliśmy, warunki biegu były naogół ciężkie, albowiem śnieg zmarniły utrudniał zawodnikom bieg. Z zespołów na pierwszym miejscu należy wymienić bezsprzecznie

drużynę Wisły,

Legierski triumfuje w konkursie skoków w Głębcu.

Wisła, 1 stycznia. Drugim punktem uroczystego otwarcia sezonu narciarskiego w okręgu śląskim był wielki konkurs skoków, zorganizowany na skoczni w Głębcu pod Wisłą. Konkurs ten zapowiadał się bardzo ciekawie, ze względu na to, iż organizatorzy usiłowali zatrzymać zawodników zakopiańskich, uczestniczących w niedzielnym biegu sztafetowym o mistrzostwo Polski. Zapewne, gdyby zamiary organizatorów zostały zorganizowane, konkurs ten byłby pierwszorzędną imprezą. Niestety w grę weszły czynniki poboczne, od organizatorów niezależne i zawodnicy zakopiańscy odjechali już w niedzielę wieczorem z Wisły, a konkurs skoków odbył się przy udziale jedynie zawodników śląskich, oraz kilku zawodników z innych miast.

Mimo braku zawodników z Zakopanego, konkurs był wcale interesujący. Warunki śnieżne były pomyślne. — Każdy zawodnik oddawał trzy skoki, z których dwa najlepsze były klasyfikowane. Początkowo, w pierwszej kolejce prowadził w rozgrywce Lankosz (Karpacie T. N.), lecz w drugiej kolejce odebrał mu pierwsze miejsce Jan Legierski (SKN Koniaków) i utrzymał je aż do końca zawodów.

Wyniki konkursu skoków: 1) J. Legierski (SKN Konia-

ków) długość skoku 46 m nota 225.6, 2) Lankosz (KTN Lwów) 43 m, nota 221.6, 3) Sykała (AZS Kraków) 38 m, nota 201.1, 4) Koźdoń (Watra Cieszyn) 37 m, nota 184.4, 5) Haratyk Jan (SKN Koniaków) 32 m, nota 174.2, 6) Drobisz (SKN Wisła) 33 m, nota 172.1, 7) Cieślars Jan (SKN Wisła) 31 m, nota 167.7, 8) Lazar (SKN Wisła) 28 m, nota 159.3, 9) Morszoł (SKN Wisła) 33 m, nota 144.4, 10) Fiedor (SKN Koniaków) 33 m z upadkiem, nota 132.5, ostatni Drozd (SKN Wisła) 37 m z upadkiem nota 129.

Najdłuższy skok poza konkursem oddał Lankosz — 47 m., jednak z upadkiem. Rekord skoczni należy do Norwega *Klikkena* i wynosi 53 m. Z pośród zawodników, obok zwycięzcy, wyróżnić należy *Lankosza* oraz *Sykałę* (AZS Kraków), u pozostałych forma była zadowalająca, jedynie uderzał spadek formy u dotychczas najlepszego zawodnika śląskiego — *Koźdonia*. Ogółem startowało 13 zawodników, z których dwóch (Zydek i Kluzik) wycofali się w czasie zawodów.

Zainteresowanie zawodami było znaczne. Organizacja, spoczywająca w rękach Śląskiego Klubu Narciarskiego, bardzo dobra. Sędziowali pp. Lipowczan, Wł. Szatkowski i Gromadzki, przewodniczył inż. Kaliciński z Katowic, delegatem PZN był dr J. Merunowicz.

Nieoficjalne propozycje rozegrania meczu kolarskiego Niemcy—Polska.

Warszawa, 1 stycznia (Tel.). W okresie świątecznym polski świat sportowy zainteresowany został ciekawą wiadomością kolarską, według której *Niemiecki Związek Kolarski* zaproponował *małemu* *Polskiemu Związkowi* nawiązanie ścisłego kontaktu i rozegranie międzynarodowych zawodów.

W związku z powyższym rozeszła się przed kilku dniami wiadomość, że zarząd Polskiego Związku Towarzystw Kolarskich postanowił wysłać *specjalną delegację* do Berlina, dla omówienia szczegółów zawodów.

Tymczasem przed dwoma dniami zarząd P. Z. T. K. ogłosił komunikat prasowy, w którym *kategorycznie zaprzecza*, jakoby otrzymał miał od Niemieckiego Związku Kolarskiego propozycję zorganizowania wyścigu kolarskiego na trasie Berlin—Warszawa, natomiast stwierdza, że Niemiecki Związek Kolarski *informował się u osób, stojących poza zarządem, na temat możliwości zorganizowania meczu Polska—Niemcy na szosie*.

Zarząd P. Z. T. K. oświadcza w zakończeniu swego komunikatu, że wszelkie notatki, jakie ukazały się w prasie, dotyczące tegoż wyścigu i ewent. wysłania do Berlina 4-ech delegatów związku, są *niegodne z prawdą*.

Komunikat zarządu P. Z. T. K. wydaje się o tyle dziwny, gdyż wiadomości, podawane przed kilkunastu dniami o propozycji niemieckiej, pochodziły z zarządu PZTK. Po dokładniejszym zbadaniu sprawy okazało się, że za pośrednictwem jednego z najbardziej czynnych działaczy kolarskich w Polsce i wielokrotnego członka zarządu, Niemiecki Związek Kolarski rzeczywiście zaproponował zarządowi P. Z. T. K. nawiązanie kontaktu. Jeśli jednak zarząd P. Z. T. K. uważa, iż nie było to uczynione oficjalnie, prawdopodobnie na papierze, to mógłby mieć rację w *pierwszej części swego komunikatu*.

Natomiast, jeśli chodzi o projekt wysłania delegacji do Berlina, to zaprzeczenie ze strony zarządu P. Z. T. K. jest bardzo dziwne, ponieważ — jak wyżej podaliśmy — bardzo niedawno ze strony zarządu P. Z. T. K. poinformowano nas właśnie o projekcie *wysłania delegatów*, a nawet podano ich nazwiska.

KUSOCINSKI prowadzi obecnie końcową kurację swego chorego kolana i ma nadzieję rozpocząć w styczniu zaprawę gimnastyczną, a w lutym właściwy trening biegowy, aby w lecie znajdować się już w pełni formy i startować na wszelkich zawodach.

Dwa sukcesy narciarza „Wisły” Piotra Kolesara.

Zakopane, 1 stycznia.

Ubiegłe dwa dni świąteczne w Zakopanem miały swoją sensację w narciarstwie, którą były bezspornie dwa piękne wyniki znanego skoczka „Wisły” Kolesara. Jego zwycięstwo w pierwszym dniu świąt w II konkursie skoków zakopiańskich oraz ustanowienie w drugim dniu rekordu skoczni w Poroninie i zajęcie na tamt. konkursie skoków *pierwszej lokaty* wysuwają tego zawodnika na czoło narciarzy w bieżącym sezonie i dają podstawę do przypuszczeń, iż zagrożić on może hegemonji, dzierżonej dotąd przez Łuszczka i Marusarza.

Jeśli idzie o przebieg skoków w Zakopanem w dn. 31 grudnia, to *ucił on ogromnie z powodu złych warunków śnieżnych*. Na skutek tego musiano skakać przy *ograniczonym rozbiegu*, co jeszcze nie przeszkodziło, iż warunki konkursu były i tak *b. ciężkie*, a lądowanie *niebezpieczne*. Ofiarą tych warunków padł znany narciarz Jan Marusarz, który doznał zaraz przy pierwszym skoku kontuzji i musiał się wycofać z zawodów. Kontuzje innych zawodników okazały się na szczęście całkiem niegroźne.

Podkreślić trzeba, iż wielu czołowych skoczków, jak np. Łuszczek i Marusarz St. oraz zawodnicy Sokola, którzy wyjechali na biegi sztafetowe do Wisły, *nie brali udziału w konkursie*.

Szczegółowe wyniki są nast.: skoki: 1) Piotr Kolesar 42, 44.50, nota 216.50, 2) Marusarz Andrzej (SNTT) 37.50, 39.50, nota 198.2, 3) Bochenek Jan (Wisła) 36, 39 — 189.3, 4) Dawidek Jan (SNTT) 34.50, 35 — 178.7, 5) Mateja Piotr (Sokół) 33.50, 33.50 — 174.4, 6) Słowik (Wisła) 29, 29.50 — 168.3, 7) Trzebunia (Wisła) 31, 31.50 — 165.4, 8) Gabrys (Wisła) 28, 27 — 159.6, 9) Mieszczak (Strzelec) 27.50, 31.50 — 159.2, 10) Żalutynski (Wisła) 26, 27.50 — 152.8.

Pomimo niesprzyjających warunków konkursu, przybyło *nań ponad 2.000 osób*, co dowodzi wzmożonego zainteresowania stolicy sportów zimowych narciarstwem. Sędziowali: pp. Zylberman oraz Rudolf i Franciszek Bujakowie.

W drugim dniu świąt, dn. 1 stycznia, zorganizowała młoda a ruchliwa sekcja narciarska „Wisły” w Poroninie konkurs skoków, na którym ustanowiony został *nowy rekord skoczni*, który dotychczas dzierżył Stanisław Marusarz skokiem zeszłorocznym długości 40 m. Obecny rekordzista Piotr Kolesar (Wisła) uzyskał *skok znacznie dłuższy, bo na 44 m. i to w przepięknym stylu*.

W zawodach tych, którym sprzyjały dość dobre warunki śnieżne, brało udział 12 zawodników sekcji narciarskiej z Wisły i Poronina.

Wyniki konkursu są nast.: 1) Kolesar (Wisła Zakopane) nota 177, długość skoków 36, 37, 38, 2) Górski (Wisła Poronin) nota 160, dl. 32, 33, 32, 3) Chramiec (Wisła) nota 148, dl. 26, 29, 32.5, 4) Ibeliński (Wisła Poronin) nota 145, dl. 30, 33, 24.

Sędziowali: pp. dr. Heine, Herczak i Rubiński.

Spotkanie między Polską a Sowiecami w 5 gałęziach sportu.

Naczelna władza sowieckiego sportu „Wierchnij Sowiet Fizkultury”, zdecydowała ostatecznie przyjąć propozycję polskich związków sportowych w sprawie meczów Polska—Sowiety najpierw w *pięciu gałęziach sportu*, a mianowicie w *łyżwiarstwie* (jazda szybka i figurowa), *narciarstwie* (biegi), *hokeju*, *boksie* i *tenisie*.

Jeśli chodzi o hokej, to drużyny sowieckie uprawiają *hokej bandy* (kulą a nie krążkiem), ale władza sportowa

O lepsze jutro polskiej hippiki.

Wywiad z asem polskiego jeździectwa płk. Rómmlem.

Lódź, 1 stycznia.

W Łodzi bawi od miesiąca płk. Karol baron Rómmel — as polskiej hippiki. Czy trzeba mówić, kim jest płk. Rómmel? Każdy sportowiec nieomal zna kolosalne zasługi, jakie położył ten znakomity jeździec na polu propagandy polskiej hippiki zagranicą, wie o jego sukcesach we wszystkich imprezach, w jakich brał udział, słyszał o nagrodach, zdobytych pucharach, o triumfie jego na Olimpiadzie.

Korzystając z tak wspaniałej okazji, korespondent Wasz zdołał, dzięki uprzejmości płk. Rómmela, uzyskać interesujący wywiad na temat polskiej hippiki w roku ubiegłym, o światłach i cieniach tkwiącego w krwi każdego Polaka sportu. Płk. Rómmel przyjął nas w swym gabinecie. Skromny, kawalerski pokój, obwieszony fotografiami koni i jeźdźców, zawalony formalnie nagrodami, żetonami i medalami.

— To tylko nikła część — mówi z uśmiechem płk. Rómmel. — Reszta w Warszawie. Tam mam więcej tego dobrego...

Patrząc na te dowody triumfów, na te stosy nagród, nie dziwnym wydaje się, że nawet Niemcy, znani ze swego szowinizmu, przyznają płk. Rómmelowi tytuł *championa świata*. Rozmowa toczy się wartko. Płk. Rómmel należy do ludzi, z którymi wywiad jest raczej przyjemnością, niż obowiązkiem.

— Jak wyglądała polska hippika w ubiegłym sezonie? — pytamy.

— Nie mogę powiedzieć, abyśmy poszczycić się mogli jakimś bogatszym plonem. Rok ubiegły, jak i poprzednie dwa, był *niezmiernie ciężki* i raczej smutnie zapisał się w kronikach polskiej hippiki. Zbyt mało mamy w Polsce placówek dla rozwoju sportu hipicznego. Kryzys gospodarczy dał się mocno we znaki. Brak finansów spowodował, że nagrody dla jeźdźców *zredukowane zostały do minimum*. Bardzo często zdarza się teraz, że transport koni na miejsce zawodów, pobyt jeźdźców i obsługi *przewyższa znacznie wartość nagrody*, jaka jest do zdobycia. To powoduje — jeśli weźmiemy pod uwagę ogólne zubożenie — że coraz trudniej właścicielowi konia brać udział w zawodach. Jest to moment niebezpieczny! — mówi płk. Rómmel. — Zainteresowanie, siłą rzeczy, słabnie, towarzystwa nie popierają zawodników, a ci męczą się, wręcz rezygnują.

— A jaka jest na to rada? — pytamy.

— Myślę, iż pewne pozytywne rezultaty dałoby się osiągnąć, gdyby komisje remontowe, które skupują konie dla potrzeb wojska, obciążyły hodowców jakąś niezmierną bodaj opłatą od każdego sprzedanego konia. Może to być nawet niewielka suma, przypuśćmy 10 zł. od sztuki. Dla hodowcy będzie to minimalny odsetek, a w sumie da poważny kapitał kilkudziesięciu tysięcy zł. Zdobycie w ten sposób fundusze należałoby oddać komisji fachowców, która zajęłaby się ułożeniem programu na wszystkie ośrodki w kraju. Mielibyśmy więcej biegów i zawodów, nagrody wzrosłyby, co znów przyciągnęłoby za sobą liczniejszy udział koni. W ten sposób możnaby pchnąć sport hipiczny na dobrą drogę. W tym stanie, w jakim obecnie znajduje się nasza hippika — mówi płk. Rómmel — jest ona

raczej zabawą dla bogaczy,

a nie sportem dla wszystkich.

Trzeba zwrócić uwagę jeszcze i na inną rzecz. Sport jeździecki rozwijał się dotąd *tylko w wojsku* lub w bardzo ciasnym kręgu zamożnych obywateli. Masy nie uprawiają go wcale i zainteresowanie ich ogranicza się tylko do... totalizatora. Hippiką zajmuje się, jak zaznaczyłem, wojsko. Oficerowie mają rządowe konie, mają tereny tre-

ningowe i możność nauki, natomiast szerokie rzesze

nie mają dostępu do koni,

ani do ujeżdżalni. Temu stanowczo trzeba położyć kres. Czynniki miarodajne powinny dopuszczać początkowo choćby szczupłe rzesze zśród publiczności do treningu, a potem, na podstawie specjalnego egzaminu, wyeliminowałyby jednostki bardziej obiecujące i zaawansowane, *udostępniając im prawdziwy trening*. Musimy wszelkimi siłami dążyć do tego, by sport konny stał się tak popularny, jak piłka nożna lub boks. a wówczas dopiero wzbudzi się zainteresowanie. Puste dotąd trybuny zaludnią się, znajdą się i talenty...

— Czem należy tłumaczyć upadek znaczenia naszej hippiki na polu międzynarodowym?

— W każdym razie nie, jak niektórzy twierdzą, wadami w naszej hodowli... W ciągu 15 lat uczyniliśmy na tem polu *kolosalne postępy*. W dniach triumfów i sukcesów, kiedy polski jeździec był zagranicą rewelacją, kiedyśmy zdobywali nagrodę za nagrodą, puchar za pucharem, mieliśmy konie *znacznie gorsze, niż obecnie*. Wina leży

w nieumiejętnym przygotowaniu materiału końskiego,

choć wierzę, że ci, którzy go przygotowują, mają najlepsze chęci. Instruktorom naszym brak jeszcze dostatecznego wykształcenia w tym kierunku. Praktyka, zdobyta na 10 koniach, jest zbyt mała, by instruktor mógł się włączyć w psychologię konia i jeźdźcy. W tym stanie, jaki obecnie istnieje, nie mogę wróżyć polskiej hippice wielkich sukcesów.

— A na to rada?...

— Albo powierzyć przygotowanie koni i jeźdźców *siłom fachowym w całym tego słowa znaczeniu*, albo stworzyć regulamin — dzieło wybitnej jednostki, która włoży weń całą swą umiejętność, wszechstronność, wiedzę i talent, praktykę i doświadczenie...

(Słyszac te słowa, mimowoli sięgamy pamięcią wstecz. Mamy przecież w Polsce takiego, który potrafił w ciągu dwóch miesięcy przygotować nasze konie i naszych jeźdźców. Pamiętamy sukcesy...)

— Na jedno jeszcze muszę zwrócić uwagę, mówiąc o sporcie jeździeckim — ciągnie swe wywody nasz rozmówca — na

wyścigi konne.

Utarło się u nas, niestety, że *wyścigi identyfikuje się z totalizatorem*. Jest to błędne podejście do sprawy. Bez wątpienia, królową sportu konnego są wyścigi. Wymagają one od jeźdźcy maksimum tego, czego wymagać można od sportowca. Jeździec wyścigowy musi znać konie doskonale, musi być *odważny, szybki, o błyskawicznej orientacji*. Przygotowanie dwóch — trzech koni do wyścigu daje więcej praktyki, niż udział w kilkunastu konkursach lub przygotowanie do nich koni. Trzeba dbać zarówno o płuca konia, jak o żołądek i mięśnie, trzeba nieomal równomiernie z koniem żyć. Każda omyłka, popełniona przy przygotowaniu konia do wyścigu, gotuje jeźdźcy przykre konsekwencje: grozi utrata miejsca, a czasem i konia. Wyścig — to *klisza fotograficzna, która odzwierciedla każdy defekt jeźdźcy*. Jeździec wyścigowy z równem powodzeniem nadaje się do każdej innej konkurencji hipicznej i dlatego, wbrew ogólnemu mniemaniu, *należy usilnie propagować wyścigi*.

— Proszę mi w krótkich słowach scharakteryzować ubiegły sezon.

— Pierwszy start naszych kawalerzystów nastąpił w kwietniu, Nicea nie przyniosła triumfów. Czwarte miejsce *rtm. Królikiewicza* na „Milordzie“ w konkursie o nagrodę międzynarodowego komitetu, dalsze lokaty w innych — oto cały dorobek. Eskapada do Rzymu też skończyła się niepomyślnie. W konkursie skoków *rtm. Szosland* był trzecim na „Ali“, taką samą lokatę zajął *por. Ruciński* na „Roksanie“ w par-coursie zwycięzców.

W Warszawie po raz pierwszy od czasu stworzenia konkursu Marszałka Piłsudskiego zdobył w nim pierwsze miejsce Polak, *rtm. Szosland*.

We wrześniu nasi kawalerzyści startowali w Tallinie. Tu konkurencja była słabsza, a więc i nasze wyniki lepsze. Konkurs potęgi skoku przyniósł pierwsze miejsce *por. Pohoreckiemu*. Polacy wygrali też konkurs wytrzymałości. Indywidualnie zwyciężył *por. Pohorecki*. Wygraliśmy puchar Estonji w składzie: *por. Pohorecki* na „Olafie“, *por. Czerwiński* na „Dionie“, *por. Ruciński* na „Roksanie“, oraz *kpt. Biliński* na „Rabusiu“... To wszystko.

— Kto z naszych jeźdźców wybił się specjalnie? — pytamy na zakończenie płk. Rómmela.

— Mojem zdaniem, przede wszystkim

por. Kulesza.

Uważam go za *najwybitniejszego jeźdźcę ubiegłego sezonu*, a ponadto triumfatora trzech mi-

Plk. K. Rómmel.

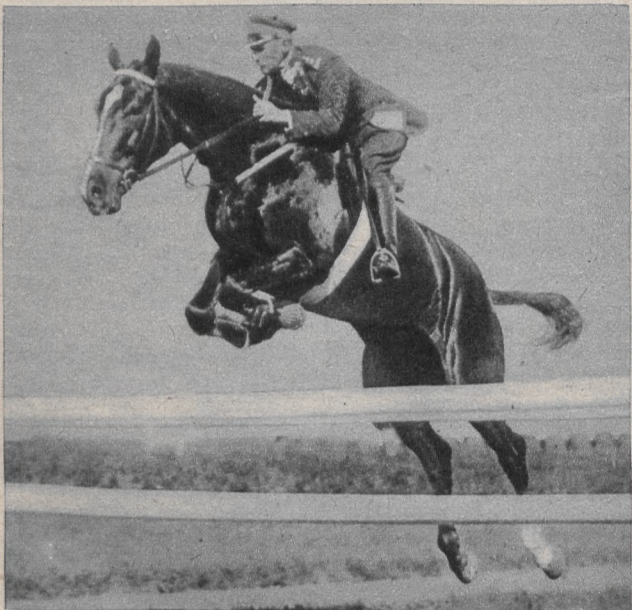
strzostw Polski — *por. Pohoreckiego*. Jeśli chodzi o konie, to mamy ich pod dostatkiem. Materiał dobry, brak mu jednak wykończenia, fachowego szlifu... Zdaje się, że to wszystko, co mogłem powiedzieć o naszych koniach i jeźdźcach. Reszta zagadnień, ze względu na ścisłą fachowość tematu, nie zainteresowałyby ogółu Czytelników, oczywiście z wyjątkiem urodzonych „koniarzy“, a tych, niestety, mamy jeszcze tak mało... — kończy swe interesujące wywody płk. Rómmel.

R.

TOWARZYSTWO MIĘDZYNAR. I KRAJOWYCH ZAWODÓW KONNYCH W POLSCE odbyło przed kilku dniami swe walne zgromadzenie w Warszawie. Zebraniu przewodniczył gen. Rómmel. Walne zgromadzenie nadało godność członków honorowych p. Zandbangowej, pani Callon, gen. Rómmelowi, gen. Dreszerowi, gen. Wieniawie-Długoszewskiemu, gen. Strzeżewskiemu, płk. Rómmelowi, p. Dachowskiemu, p. Koziel-Poklewskiemu, p. Zandbangowi, mjr. Trenkwaldowi, mjr. Antoniewiczowi, mjr. Dziadulskiemu, mjr. Królikiewiczowi i rtm. Szoslandowi. Uzupełniono następnie komisję rewizyjną, a na kierownika referatu prasowego wybrano p. Szenajcha Al. Następnie uchwalono, że członkiem klubu może być każda formacja broni jezdnej w charakterze „członka zbiorowego“. Doniosłem znaczeniem jest obniżenie składki członkowskiej rocznej z 120 zł. na 24 zł., co ma na celu spopularyzowanie sportu konnego. Na rok 1934 projektowane są liczne imprezy, z których najważniejszymi będą międzynarodowe zawody na stadionie w Łazienkach w dniach od 1—12 czerwca (termin zatwierdzony przez Międzynar. Feder. Jeździecką). Podczas zawodów tych rozegrane zostaną m. in. konkurs potęgi skoku (3 czerwca), konkurs o nagrodę „I. K. C.“ (4 czerwca), nagroda armii polskiej (6 czerwca), Puchar Narodów (10 czerwca), i inne. Nadto projektowany jest pokaz konia wierzchowego itd. Polski Związek Jeździecki wystąpił już za pośrednictwem M. S. Z zaproszenie do zagranicznych związków na te konkursy. Zaproszenia te wysłane zostały w roku bieżącym znacznie wcześniej, niż w latach poprzednich, celem przygotowania się ekip i wstawienia kosztów do budżetów.

ZIMOWE ZAWODY KONNE W ZAKOPANEM. Od 7 do 16 stycznia odbywać się będą w Zakopanem tradycyjne zimowe zawody konne, do których zgłoszono już ponad 60 koni. Zawodami kierować będzie osobiście prezes Małopolskiego Klubu Jazdy inspektor armii, gen. dyw. Rómmel, który przybył już do Zakopanego wraz z sekretarzem klubu p. Jacyną.

DYR. BRODATY wystąpił do zarządu ZZ z inicjatywą zorganizowania wielkiego tygodnia sportowego polskiego w Sztokholmie w końcu maja. Jak wiadomo, na 23 maja zakontraktowany został mecz piłkarski Polska—Szwecja. Wobec powyższego dyr. Brodaty pragnąłby w tym samym okresie urządzić start naszych lekkoatletów, tenisistów i pływaków. Jeśli chodzi o kosztą przejazdu, to wskutek wprowadzenia stałej bezpośredniej komunikacji Gdynia—Sztokholm, będą one niewielkie. Wycieczka ta udałaby się z Gdyni 21 maja.

Plk. Rómmel w skoku na przeszkodzie.

Honorowa tablica sportu polskiego

za rok 1933.

Tytuł mistrza Polski — to przecież największy zaszczyt dla sportowca polskiego, to szczyt marzeń nie tylko każdego kto stawia pierwsze kroki na bieżni, basenie czy boisku, lecz także niedościgniony cel dla wielotysięcznych kadr zaawansowanych zawodników, dla wybranych z pośród wybranych.

Redakcja nasza sporządza corocznie listę tych, którzy mają prawo noszenia koszulki z orłem białym na piersi.

koszulki mistrza Polski.

Tablica ta wygląda następująco:

LEKKA ATLETYKA. Panie: 60, 100 i 200 m. — Orłowska, 800 m. — Nowacka, 80 m. plotki — Schabińska, 4x100 i 4x200 m. — Stadjon, wdal z miejsca i rozbiegu — Sikorzanka, wwyż i dysk — Wajsówna, kula i oszczep — Jasieńska, trójbój — Sikorzanka, pięciobój — Walasiewiczówna, bieg na przelaj — Nowacka, drużynowo — Stadjon.

Panowie: 100 m. — Sikorski, 200 i 400 m. — Biniakowski, 800 i 1.500 m. — Kucharski, 5 i 10 km. — Fialka, 110 m. plotki — Niemiec, 400 m. plotki — Maszewski, 4x10 m. — AZS warsz., 4x400 m. — Warta, wdal — Sikorski, wwyż — Niemiec, tyczka — Kluk, trójskok — Luckhaus, kula — Heljasz, dysk — Tilgner, oszczep — Turezyk, młot — Więckowski, pięciobój i dziesięciobój — Luckhaus, 3 km. z przeszkodami — Strzałkowski, bieg na przelaj — Hartlik, maraton — Gancarz, chód 50 km. — Grajda, drużynowo — Warta.

MISTRZOSTWA ZIMOWE. Panowie: 50 m. — Sikorski, 3 km. — Sawaryn, 3x800 m. — AZS warsz., wdal, wwyż i tyczka — Plawczyk, kula — Heljasz 50 m. plotki — Nowosielski.

Panie: 50 i wwyż — Janowska, 500 m. — Swiderska, 50 m. plotki — Białasówna, wdal z miejsca i kula — Jasieńska.

PLYWANIE. Panowie: 100 i 200 m. — Bocheński, 400, 1.500 i 100 m. na wznak — Karliczek, 100 i 200 m. klas. — Polak, trampolina — Breguła, wieża — Maerz, 3x100 m. i 4x200 m. — EKS.

Panie: 100 i 400 m. — Kratochwilówna, 100 m. na wznak — Wasikówna, 100 i 200 m. klas. — Fritchówna, trampolina — Klauzówna, wieża — Kokali-Kowalewska, 3x100 m. — Siemianowice, 4x100 m. — EKS.

WATERPOLO. EKS Katowice, drużynowo — EKS.

WIOŚLARSTWO. Jedyńki — Verey (AZS Kraków), dwójki bez sternika — TW Włocławek, dwójki — WTW, dwójki podwójne — KW Wisła Warszawa, czwórki bez sternika — KW 04 Poznań, czwórki — WTW, ósemki — BTW Bydgoszcz, jedynki pań — Plewakowa (WKS Wilno), czwórki pań — Warsz. KW, drużynowo — WTW, a wśród pań — WKW.

HIPPIKA. Skoki — Pohorecki na Olafie, ujeżdżanie — Mosakowski na Orzechu, wszechstronna próba konia wierzchowego — Oledzki na Turkmenie.

TENIS. Panowie — Hebda, panie — Jędrzejowska, parami panów — Tłoczyński i J. Stolarow, parami pań — Jędrzejowska i Dubieńska, mieszana — Jędrzejowska i Tłoczyński, juniorzy — Spychała, drużynowo — Legja.

W mistrzostwach międzynarodowych wyniki podobne, jedynie grę panów wygrał Hecht (Czechosłowacja), a grę podwójną panów parami Hughes (Anglia) — Baworowski (Austria).

PIŁKA NOŻNA. Ruch (Wielkie Hajduki).

BOKS. Waga musza — Rotholc, w. kogucia — Polus, w. piórkowa — Rudzki, w. lekka — Banasiak, w. półśrednia — Pisarski, w. średnia — Chmielewski, w. półciężka — Antczak, w. ciężka — Konarzewski, drużynowo — Warta.

SZERMIERKA. Floret pań — Rowecka, floret panów — Friedrich, szpada i szabla panów — Segda, drużynowo — Lwowski Kl. Szerm.

GRY SPORTOWE. Siatkówka męska — Cracovia, siatkówka kobieca — AZS Warszawa, koszykówka męska — YMCA (Kraków), koszyków-

ka kobieca — IKP (Łódź), szczypiorniak — Cracovia, hazena — Łódzki KS.

KOLARSTWO. Torowe 1 km. — Puszczyk, torowe 50 km. — Włodarczyk, szosowe — Korsak-Zaleski, na przelaj — Michalak, dookoła Polski — Lipiński.

MOTOCYKLE. Szosowe — Alvensleben, żużlowe — Baron.

PING-PONG. Indywidualnie — Ehrlich, drużynowo — Hasmona (Lwów).

PIŁKA ROWEROWA. T. C. Pszczyna.

ZAPASY. Waga kogucia — Grodzki, w. piórkowa — Anioła, w. lekka — Ślask, w. półśrednia — Zembrzusi, w. średnia — Galuska, w. półciężka — Hebda, w. ciężka — Puciata.

DZWIGANIE CIĘŻARÓW. W. kogucia — Matuszewski, w. piórkowa — Michell, w. lekka — Witek, w. średnia — Breguła, w. półciężka — Gęstwiński, w. ciężka — Mańk.

KAJAKI. Biegi 10 km. jedynki sztywne — Zoellner, dwójki sztywne — Siwiliński — Wachowiak, dwójki — Marona — Grygiel, jedynki składaki — Pyka, dwójki składaki — Schenk i Tinschert, biegi 1 km. — jedynki sztywne — Olszewski, dwójki sztywne — Dudek i Raszewski, jedynki składaki — Pyka, jedynki wyścigowe sztywne — Wolniewicz, dwójki wyścigowe sztywne — Siwiliński — Wachowiak, dwójki składaki — Schenk i Tinschert, jedynki pań — Angelusówna.

STRZELANIE. Karabin wojskowy — Dąbrowski, drżynowo — CWP (Rembertów), do sylwetek — 21 zawodników, pistolet wojskowy 20 m. — Różański, pist. dowolny 50 m. zespołowo — Zw. Strzelecki, broń małokalibrowa — Jabłoński, 50 m. — Matuszak, karabin szkolny — Kwaciszewski, strzelanie myśliwskie, rzutki — Kiszurno, a na 35 m. — Depczyński, jeleni — Lewiński, dzik — Lewiński, zespołowo — MS. Wojsk., 2 dziki — Domoń, strzelanie z łuku 30 m. — Kosiński, 50 m. — Kapczyński, 70 m. — Kapczyński, 90 m. — Sawicki.

Panie: broń długa, bocznego zapłonu — Heydukówna, drużynowo — Kobięcy Kl. Strzelecki, pistolet wojskowy — Stepińska, pistolet do sylwetek — Stepińska, pistolet dowolny — Krótkopadowa, zawody łuczniczek 30 m. — Pluta-Chachowska, 50 m. — Trajdosówna, 70 m. — Kurkowska-Spychajowa, trójbój — Kurkowska-Spychajowa, a drużynowo — PW Kobiet.

ŁYŻWIARSTWO. Jazda figurowa panie — Popowiczowa, panowie — Kalsiewicz, parami — Bilorówna i Kowalski, jazda szybka panowie — Kalbarczyk, panie — Lena, jazda figurowa juniorzy — Kalusówna (panie), Breslauer (panowie), Kalusowie (parami).

NARCIARSTWO. 5x10 km. — SNPTT, panie — Stopkówna, 18 km. — 1) Musil (Czechosłowacja), 2) Br. Czech, skoki — Marusz S., kombinacja — Łuszczek, 50 km. — Musil (trzeci Berych), bieg zjazdowy — S. Marusz, slalom — Schindler, kombinacja zjazdowa — S. Marusz.

HOKEJ. Pogoń (Lwów) i Legja (Warszawa) (razem).

SANECZKI. Jedyńki — Dziączka, jedynki pań — Enkierówna, dwójki — Witkowski i Dziączka.

Dla uzupełnienia bilansu sportu polskiego za rok 1933 spieszmy podać jeszcze

ważniejsze spotkania międzypaństwowe i międzynarodowe

w poszczególnych działach sportu, a mianowicie: Lekka atletyka — Polska bije Belgję 65:50 i Czechosłowację 79:78, a ulega Węgrom 34:48. — W meczach międzymiastowych Poznań bije Brukselę, a przegrywa z Pragą. Nadto Heljasz wygrywa w Anglii i Szwecji, Kusociński w Mediolanie i Pradze, Walasiewiczówna i Wajsówna triumfują w Czechosłowacji, Belgji i Anglii. Pada szereg kobiecych rekordów światowych, a mianowicie: Walasiewiczówna (6), Wajsówna (1) i Smetkówna (1).

Piłka nożna — Polska wygrywa z Jugosławią 4:3, a ulega Belgji 0:1, Czechosłowacji 1:2 i Niemcom 0:1. W meczach międzynarodowych repr. Krakowa remisuje z Brukselą 3:3, a następnie wygrywa z Diables Rouges 7:5, a z Zwaluwen 4:3. Cracovia bije Concordię (Zagrzeb) 3:2, Pogoń — Standart Liege 3:0 i Hakoach (Wiedeń) 4:2. Ruch wygrywa z FAC-em 6:1.

Tenis. — Polska ulega Holandji 2:3, Włochom 0:5 i 2:3, Czechosłowacji 3:4, a wygrywa z Au-

strją 5:2 i Monako 5:0. Z wyników indywidualnych Tłoczyński bije Matejkę, Witman zostaje mistrzem Łotwy i Estonji, Jędrzejowska bije Nuthel, Stammers i Horn, a Hebda wygrywa z Sertorio i Mc Grathem.

Hippika. — Ekipa polska zdobywa puchary Narodów w Tallinie, Rydze oraz w Warszawie, triumfując nad Francją, Czechosłowacją, Rumunią, Estonią i Łotwą.

Szermierka. — Występ na mistrzostwach Europy, gdzie Polska zajęła 4-te miejsce w szabli.

Wioślarstwo. — Mistrzostwo Europy na jedynkach zdobywa Verey, nadto w dwójkach ze sternikiem zajmuje drugie miejsce, a w dwójkach podwójnych czwarte.

Boks. — W meczu międzypaństwowym Polska bije Czechosłowację 10:6, a w meczach między-miastowych Poznań i Warszawa remisują z Budapesztem 8:8, Łódź i Śląsk biją Brno, a Warszawa wygrywa z Nemzeti i Gdańskiem. Z poszczególnych zawodników wyróżniają się Polus, Kajnar, Pisarski i Piłat, a wśród zawodowców Ran, Jarosz, Poreda.

Pływanie. — Ulegamy Czechosłowacji 44:58. W spotkaniach indywidualnych Bocheński bije Steinera i Szekelego, a Karliczek Heilinga.

Sporty motorowe. — Ripper i Koźmianowa odnoszą sukcesy w Austrii i Czechosłowacji, a nasi motocykliści w Czechosłowacji. W lotnictwie najważniejsze to przelot atlantycki Skarżyńskiego i zwycięstwo Hynka i Burzyńskiego w zawodach balonowych Gordon-Bennet.

Zapasy. — Polska wygrywa z Austrią 14:13. Nadto w Zagrzebiu bije Jugosławię. W sporcie zawodowych Garkowienko zdobywa mistrzostwo świata w Berlinie, a Szteker triumfuje w licznych turniejach.

Strzelanie. — Polska bije Czechosłowację 4:0 i Estonję.

Łuczniectwo. — Kurkowska-Spychajowa zostaje mistrzynią świata w Londynie.

Hokej ziemny. — Lechja przegrywa z Siemensem w Berlinie 0:3.

Łyżwiarstwo. — Kalbarczyk i Lena zdobywają mistrzostwo słowiańskie w Smokovcu, a Bilorówna — Kowalski w Pradze.

Hokej lodowy. — W pierwszych meczach sezonu 1933-34 Legja ulega w Pradze LTC 0:4 i 0:5, a Cracovia bije Opawę 3:1. — W sezonie 1932-33 specjalnych sukcesów nie było (wygrywamy z Belgją 1:0).

Narciarstwo. — J. Marusz zostaje mistrzem Węgier, St. Marusz mistrzem Jugosławii w skokach, a Stopkówna i Polankowa mistrzyniami Czechosłowacji.

Ping-pong. — Drużyna polska zajmuje czwarte miejsce na mistrzostwach świata w Paryżu, a Ehrlich indywidualnie 5-te miejsce.

Kajaki. — Polska drużyna ponosi same porażki na mistrzostwach Europy w Pradze.

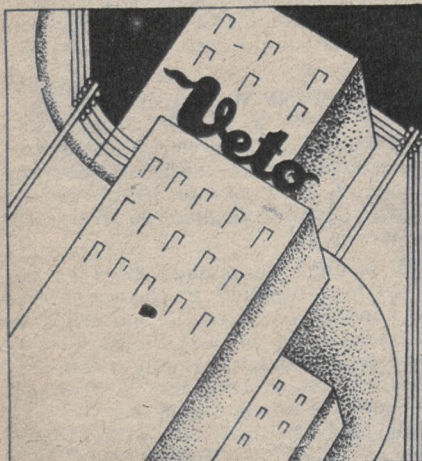
A. Sz.

ZARZĄD POZN. OZHL ukonstytuował się na ostatnim rocznym zgromadzeniu jak następuje: prezes St. Śmiglak, wiceprezes Gruszkiewicz, sekretarz-skarbnik Sob. Paczkowski, kapitan sportowy Brodniewicz, członkowie: Minicki i Kaźmierczak. Do komisji sportowej weszli: Sierbert i Stanek.

POMYSŁNY STAN GOSPODARZY POZNAŃSKIEGO O. Z. L. A. W ub. miesiącu zakończył Pozn. Okręgowy Zw. lekkoatl. okres swej działalności za rok administracyjny 1933. Za wyjątkiem niefortunnego biegu na przelaj na wiosnę, który musiano unieważnić, wszystkie inne imprezy, a w szczególności międzynarodowe wypadły doskonale, na których padły nie tylko rekordy polskie, ale również światowe. Mimo trudnych warunków i niejednokrotnie deficytowych spotkań, zdołał POZLA spłacić przeszło 1500 zł. zaległego długu, co świadczy dodatnio o gospodarce zarządu. Mistrzostwo w lekkiej atletyce męskiej przypadło KS Warta, a w atletyce kobiecej AZS.

WALNE ZGROMADZENIE ODDZ. MOT. TS. UNJA W POZNANIU wybrało nowy zarząd w niemal poprzednim składzie. Do zarządu weszli: prezes dr Schultz, wiceprezes Cz. Malicki, sekretarz Ficner, skarbnik Gurmowski, przew. kom. sport. Ad. Paczkowski, kronikarz W. Weber i propaganda B. Kurzawa. Statystyka oddziału wykazuje tak w wycieczkach klubowych i wyścigach mniejszą frekwencję w stosunku do roku 1932. W kategorii wycieczek sklasyfikowano 24 kierowców, którzy w sumie przejechali 27.724 km. Najwięcej kilometrów przejechał W. Weber (5714), 2) M. Nagengast (5.286), 3) M. Gmurowski (4.567). W wyścigach największą ilością startów legitymuje się doskonały kierowca Weyl (20). Drugie przypadło Kiepińskiemu z 18 startami. Pozostali zawodnicy startowali znacznie mniej. Najwięcej zwycięstw odniósł również Weyl. Zdobył on 6 pierwszych miejsc i 4 drugie.

50 AEROKLUBÓW ISTNIEJE OBECNIE W ANGLJI. Z liczby tej tylko 17 korzysta z finansowej pomocy rządu, reszta, tj. 33 obywateli bez niej, dając sobie doskonałą radę. Liczba ta mówi wymownie o popularności lotnictwa sportowego w Anglii.

W każdym mieście
jest mnóstwo sposobności do zarażenia się
chorobami intymnymi
Najpewniejszą ochronę stanowi
Veto
którego opakowanie małe (8-10 dawek)
kosztuje tylko **zł 2.80.**
Do nabycia w aptekach i drogerjach.

Po zwycięskiej wyprawie na Zachód

Garść wrażeń kierownika ekspedycji kpt. PZPN-u
p. J. Kałuży.

WYPRAWA PIŁKARZY KRAKOWSKICH NA ZACHÓD nosiła charakter *zdobyczy*, jednakże mimo to nie spowodowała krzyku o imperjalizmie Polski, która przez swych sportowców podbiła Belgię, Holandję i częścią Francję. O wartości dokonanej zdobyczy świadczą głosy prasy wymienionych krajów, z których Holandia w szczególności przyznaje się do tego, że pokaz piłkarzy polskich był dla nich „objawieniem”. Marzenia o zdobyciu Zachodu zostały zatem zrealizowane w sposób najbardziej przekonujący.

MANAGER FRANCUSKI CHCIAŁ ZAKUPIĆ OBRONCĘ KRAKOWA. Że po zawodach gwałtownie wzrosła wartość naszych piłkarzy w ocenie fachowców zagranicznych jest rzeczą zrozumiałą. Wiele mówi jednakże fakt, że już przed pierwszym spotkaniem w Brukseli zgłosił się u kpt. zw. Kałuży manager CS Fives z Lille z propozycją kupna obrońcy. Spotkał się oczywiście z uprzejmym wyjaśnieniem, po którym prosił o zatrzymanie w tajemnicy jego propozycji. Ponieważ jednak w kilka dni potem w pismach francuskich pojawiła się notatka o powyższej rozmowie, powtórzenie jej zatem obecnie jest najzupełniej w porządku.

REKLAMA ma poważne znaczenie również w sporcie, który w dzisiejszych warunkach wiąże się ściśle z dochodowością. Drużyna krakowska w Brukseli miała sposobność przekonać się o tem. Zaproszona na zawody bokserskie znalazła się ona w pałacu sportowym w gronie kilku tysięcy widzów. Sprytni Belgowie zamierzali przedstawić drużynę na ringu bokserskim i czuli się obrażeni odmową. Nie mogąc uczynić tego w ten sposób, megafonami powiadomili publiczność o obecności Polaków na widowni, która oklaskami powitała drużynę. Nie pozostawało nic innego, jak powstaniem — czego domagała się widownia — podziękować za powitanie.

PUBLICZNOŚĆ jest wszędzie mniej więcej taka sama. Nastawiona początkowo lokalnie, rozkrachmała się z każdą minutą na widok gry i zachowania się graczy naszych. Słowa zachęty i okrzyki pod adresem swoich czasami zmieniały adres i kierowane zostały ku nam, jako wyraz podziwu „dobrze zasłużonego”. Ostatnie minuty gry a szczególnie moment schodzenia z boiska należały już całkowicie do nas. Oklaski i okrzyki — w holenderskiej mowie coś jakby „hou hou” brzmiące — mieszały się ze słowami radości Polaków na widowni.

SĘDZIOWIE — to delikatna sprawa. Mutters, Holender w Brukseli i Langenus, Belg w Hadze, to było ułamek pociągnięcia p. Hauptmanna. Konkurencja, panująca między temi krajami gwarantowała brak wpływów. Istotnie prowadzili zawody dobrze. Nie byli zato bez ale, które zawsze miało miejsce w ostatnich stadiach gry, gdy Polacy „prowadzili”. Świadczyłoby to o tem, że nawet najbardziej rutynowani sędziowie i uznani mogą się mylić dość poważnie, względnie niewłaściwie interpretować przepisy. Mniejsze znaczenie miały dwa dalsze spotkania Krakowa we Francji, a przecie tu sędziowie tak w Lens, jak i w Marles prowadzili grę bez jakiegokolwiek zarzutu. Po smutnem doświadczeniu z sędzią francuskim (Leclerque), który w niebawmy sposób krzywdził drużynę polską w Genui w ub. roku, miło stwierdzić ten fakt. Natomiast najmniej zaufania można było mieć do sędziów linjowych w Brukseli, których wkońcu sam Mutters przestał w pewnych wypadkach respektować.

BOISKA W BELGII I HOLANDJI przedstawiały się doskonale optycznie, gdyż otoczone były wkoło trybunami, zapelnionymi tysiącami widzów. W Brukseli pokryte było niską warstwą śniegu, co absolutnie nie wpływało na ruchy piłki, natomiast zabezpieczało zawodników przed skutkami nie milego na twardym gruncie upadku. Nasi czuli się na niem doskonale, gdyż idealna równia terenu zaśnieżonego była jakby wymarzona do przyziemnej gry naszej drużyny. W Holandji śniegu nie było. Grunt zmarznięty, ślizgawkowy, a więc szybkość na nim nie popłacała. Myśmy jej nie nadużywali przy swej grze kombinacyjnej, więc i tu czuli się nasi wcale dobrze. Dużo zmartwienia przyniosły

natomiast boiska we Francji. Piękne otoczenie nie harmonizowało tu z nawierzchnią boiska, przedstawiającego się okropnie ze względu na keпки, wyboiska, po których piłka wędrowała jak chciała. Opanowanie jej było nielada sztuką. Ponieważ nadto teren ten był dobrze przymarznięty, zawodnicy nasi oświadczyli zgodnie, iż granie na nim jest męką. Wyniki na nich uzyskane nie mówią dlatego właśnie.

GRA PRZY NOCNEM ŚWIETLE NIE JEST ŁATWA. Przedewszystkiem wymaga ona zaznajomienia się z samym terenem we dnie, a następnie ze światłem elektrycznym, względnie z kierunkiem jego padania na boisko. Nie ulega wątpliwości, że Holendrzy — którzy grali na nim już poprzednio — mieli zgóry przewagę, wynikającą ze znajomości padania światła z czterech słupów narożnych, umieszczonych wysoko. Wyzykiwali je w grze umiejętnie, dając się najwięcej we znaki naszej trójce obronnej. Kierunek dośrodkowy lamp narożnych,

NOWY ROK

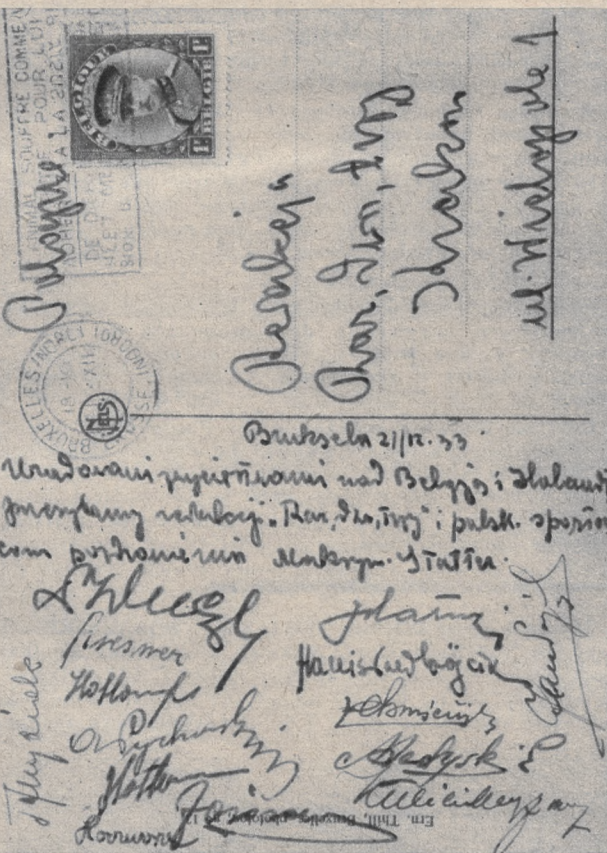

rozpoczynają wszyscy palacze pod znakiem najdoskonalszych tutek (gilz)

PRIMA AIDA

150 sztuk — 35 gr.

Po zwycięstwach nad drużynami piłkarskimi Belgii i Holandji, reprezentanci Krakowa przesłali do naszej Redakcji pocztówkę wraz z życzeniami (którą powyżej reprodujemy), za które serdecznie dziękujemy.

koncentrował się w środku boiska, przeciętego przekątnymi. Atak holenderski — kształtujący się wzorem W — szedł zwykle skrzydłem, które zaraz za linją środkową boiska oddawał piłkę skośnie ku przeciwnielemu skrzydłu a ono strzelało. Oślepieni światłem obrońcy i bramkarz długo nie mogli dość wcześnie zareagować na taką grę. Temu przypisać należy, iż wszystkie 3 bramki Holendrów padły głową z górnych podań, specjalnie złośliwych ze względu na promienie świetlne lamp. Po przerwie sytuacja poprawiła się, gdyż zorientowano się dość wcześnie.

PRZESADY MAJĄ SWĄ MOC DZIAŁANIA. Garbus i pogrzeb, to dwa krańcowo różne znaki, mówiące o końcowym efekcie jeszcze przed zawodami. Pogrzebu nie spotkano ani razu, jasne więc było dla wszystkich, że musi być dobrze. Gdy zaś spotkano ponadto przy wejściu na boisko garbusa, którego w myśl starej tradycji należało dotknąć, pewność wstąpiła w serca graczy. Ceremonii dokonał Kubiński, serdecznie objawszy owego garbusa, zapytał go o drogę na boisko i równie grzecznie usłyszał odpowiedź, iż stoi właśnie przed boiskiem. O to nie chodziło, pretekst ułatwił dotknięcie. Tak było w Brukseli i Hadze.

ZE PAZUREK JEST GRACZEM O KLASIE wiedzano już dawno a ostatnio przekonano o tem także Belgów, Holendrów i Francuzów. Nie przypisywano mu jednakże walorów mowcy, jakim ku zdumieniu i wesołości całej ekspedycji i emigrantów okazał się w czasie wigilii. Z upoważnienia kapitana drużyny Kotlarczyka przemówił do gospodarzy w imieniu drużyny, wyrażając im podziękowanie za gościnę, mówił o smutku wobec braku rodzin pozostawionych w kraju, zapewnił gospodarzy, że i oni będą smutni, gdy przyjadą do nas na święta... Humor z tego wynikły, powiększył tylko jego popularność.

ŁATWOŚĆ PRZYSWAJANIA SOBIE OBCYCH JĘZYKÓW JEST U PIŁKARZY PRZYSŁOWIOWĄ. W czasie pobytu w Belgii i Francji nie słyszano między zawodnikami innego języka, jak francuskiego, zaznaczającego się wyrazami la kawa, le Smoczek itd. Szybko zmieniono tę gwarę w Holandji, gdzie van der Smoczek pozbył się całkowicie francuszczyzny. Teraz jedzono van der kawa, van der masło itd.

SUKCES PROPAGANDOWY WYPRAWY KRAKOWSKIEJ JEST NIEWĄTPLIWY. Zawodnicy spopularyzowali Polskę, Kraków i samych siebie w sposób, który może w przyszłości znaleźć poparcie u naszych władz. Przecież sport nasz tak reprezentowany, jak to uczynił ostatnio Kraków, wyrecza taniej i skuteczniej wysiłki naszych placówek w zakresie propagandy. Dlatego też zawodnikom Krakowa należało się specjalne słowa unania tak za grę jak i jej zachowanie, nacechowane pełnią zrozumienia jej posłannictwa.

JEDYNY PRZYKRY DYSONANS W CAŁEJ WYPRAWIE miał miejsce w drodze powrotnej przez Niemcy. Po wyjeździe z Kolonii zjawił się konduktor, który zawiadomił ekspedycję polską, że dla niej zarezerwowano specjalne 3 przedziały w ostatnim wagonie. Uprzejmość ta okazała się potem zwykłą pułapką... w którą usiłowano nas schwytać. W chwili bowiem po zajęciu miejsc pojawiła się policja, żądając wyjaśnień skąd i dokąd jedziemy, badano szczegółowo nasze paszporty, naradzając się cicho, słowno szukano czegoś... Między agentami był jakiś Rosjanin, który w rosyjskim języku chciał prowadzić badania. Stanowcza postawa kierownika ekspedycji kpt. zw. Kałuży, który zastrzegł się przeciw takiemu traktowaniu, uwolniła ekspedycję od niezrozumiałej opieki policji niemieckiej. Przypuszczalnie sprawę tę wyjaśni przyszłość. W zamian za tę przykrość otrzymaliśmy 3 wolne przedziały, co przy przeładunku pociągu pasażerami, w dużej mierze wyrównało nam przykrości wizyty policyjnej.

J. K.

Reprezentacyjna drużyna polskiej emigracji, która rozegrała mecz w Lens z reprezentacją Krakowa, przegrywając po ambitnej i zaciętej walce 0:3. Stoją od lewej: Kłosowski, Iskierka, Korulewski, Kulik, Suchodolski, Kubik, Robakowski, Niedzielski i Walewski. Klęczą od lewej: Bąkowski, Dębicki, Luczak, Kowalski i Czubak.

Kto będzie przeciwnikiem polskich bokserów w Stockholmie

Wywiad z prezesem Szwedzkiego Związku Bokserskiego.

Stockholm, w grudniu.

W dniu 14 stycznia 1934 r. odbędzie się w Stockholmie międzypaństwowy mecz bokserski Szwecja—Polska, do którego boks szwedzki czyni od dłuższego już czasu przygotowania. W związku z powyższymi zawodami korespondent nasz uzyskał u prezesa Międzynar. Federacji Bokserskiej i Szwedzkiego Związku Bokserskiego zarazem p. Söderlunda nast. wywiad na temat składu przyszłej reprezentacji szwedzkiej.

— Mogę panu dzisiaj — oświadcza z miejsca p. Söderlund — powiedzieć, że w wadze muszej największe ma szanse reprezentowania Szwecji Rudolf Mangelin, który jest zeszłorocznym mistrzem juniorów. Jest to zawodnik nadzwyczaj dobrze technicznie wyrobiony, przytem silny i agresywny. Jako fighter najczystszej wody, dysponuje on silnymi ciosami oburącz i jest przytem b. celny i zręczny.

Wagę kogucią chce obsadzić Stigem Cederbergiem, który jest największym talentem bokserskim, jakiego wychowała Szwecja. W roku ubiegłym wygrał on mistrzostwo marynarki, a w tym roku jest mistrzem naszego Związku. We wszystkich międzynarodowych spotkaniach nie poniósł on ani jednej porażki, gdyż jest nadzwyczaj utalentowanym bokserem i umie się każdorazowo zastosować do stylu swego przeciwnika, z którym potrafi się dosłownie bawić. Dysponując pozatem bardzo silnym cio-

sem, potrafi on jedno z drugim umiejętnie skojarzyć, jeżeli spotka się z fighterem.

W wadze piórkowej myślę dać Lennarta Bohmana, który z łatwością zdobył mistrzostwo Europy w marynarce, w r. 1927 w Berlinie w wadze koguciej. Był on nawet favoritem do tytułu mistrza Europy w r. 1930 w Budapeszcie, wygrał wówczas z Ziglarskim (Niemcy), lecz musiał z dalszego udziału z powodu uszkodzenia ręki zrezygnować z dalszej konkurencji. Z powodu tego uszkodzenia musiał przerwać normalny trening bojowy na dwa lata, ale jest obecnie znów z ręką w porządku i w znacznie lepszej formie, niż w roku 1930.

W wadze lekkiej jest możliwe, że dam tutaj szansę Lidquistowi, który swego czasu został zaskoczony w Łodzi przez Banasiaka i przegrał przez techniczne k. o. Od tego czasu poprawił się on jednak bardzo mocno i jest dzisiaj o wiele lepszym bokserem, niż w roku ubiegłym i stale niemal wygrywa swe walki przez k. o. Ponieważ dysponujemy jednak w tej kategorii jeszcze kilkoma innymi równorzędnymi zawodnikami, przeto ostatecznej decyzji jeszcze nie powziąłem.

W wadze półśredniej mamy Th. Alquista, który był drugim w wadze lekkiej w Los Angeles, ale ponieważ jest on raczej wagi lekkiej, przeto myślę wybrać Harryego Astranda, który wygrał swe wszystkie spotkania w czasie

naszego sierpniowego pobytu w Irlandji. Astrand jest nadzwyczaj poważnym i silnym bokserem i specjalnie doświadczonym w infightingu (walka w zwarcu — przyp. red.).

Co do Ecklunda, to jak już zaznaczyłem, walczy on obecnie w wadze średniej. Muszę tu jeszcze raz podkreślić, że jego umiejętności bokserskie od czasu ostatniego pobytu w Polsce znacznie się zwiększyły i zyskiwał on sobie w mig sympatję publiczności w czasie swego pobytu w Irlandji swymi ofiarnymi walkami. Jest on bardzo zasmucony, że nie będzie miał Chmielewskiego za przeciwnika, którego miał możność podziwiać w Polsce dwukrotnie. Ubolewania jego zupełnie podzielam i proszę na tej drodze wyrazić temu sympatycznemu bokserowi me życzenia jak najszybszego powrotu do zdrowia.

W zastępstwie Söderberga w wadze półciężkiej mamy trzy równorzędne rezerwy. Kategorja ta jest obecnie naszą najsilniejszą bronią, czego nie mogę pominąć mileżeniem.

Gorzej przedstawia się sytuacja w wadze ciężkiej. — Erickson, który walczył w Polsce, nie stoi nam w tym czasie do dyspozycji i dlatego zmuszeni będziemy na dniach przeprowadzić eliminację pomiędzy następnymi dwoma tej kategorji. W każdym bądź razie będzie wybór w tej wadze dla mnie bardzo trudny.

Ju.

Warta zwycięża w boksie repr. Poznania 10:6.

Poznań, 1 stycznia (Tel.). Zorganizowane po dłuższej przerwie zawody pięściarskie przez Poznański Okr. Związek Bokserski między zawodnikami Warty a reprezentacją okręgu poznańskiego, złożonej z zawodników klubów Sokół, drużyny Błękitnej, Stelli z Gniezna i Cujawii z Inowrocławia, miały jednocześnie charakter spotkania eliminacyjnego przed meczem Poznań—Berlin, który odbędzie się w dniu 7 bm.

Zawody rozegrano w obszernej sali cyrku „Olimpia”; wypadły one dobrze pod względem organizacyjnym. — Wszyscy pięściarze, walczący w spotkaniach eliminacyjnych, wykazali formę zadowalającą.

Mecz wygrała drużyna Warty w stosunku 10:6.

Poszczególne walki dały następujące rezultaty:

Waga musza: Bidziński (Stella), mimo wielkiej ambicji uległ więcej rutynowanemu Sobkowiakowi (Warta) po 3 starciach zdecydowanie na punkty.

W drugim spotkaniu w tej samej kategorii między Sipińskim II (Warta) a Romańskim I (Sokół) walka miała przebieg dość nieoczekiwany. Przez dwie rundy górował Romański, w trzeciej jednak słabnie i trafiony ciosem sierpowym upada, jednak gong ratuje go od porażki przez k. o. Wynik spotkania remisowy.

W wadze koguciej: Rogalski (Warta) jest obecnie w bardzo dobrej formie i dysponuje silnym ciosem. Ma on od początku zdecydowaną przewagę nad Rogowskim z Inowrocławia, który przegrywa w drugim starciu przez k. o.

Niemniej ciekawy przebieg miało spotkanie w wadze piórkowej między Kajnar (Warta) a Walkowskim (Drużyna Błękitna). Kajnar rozpoczyna ostrym atakiem,

w drugiej rundzie jednak słabnie i do głosu przychodzi Walkowski, nie wypuszczając inicjatywy do końca walki. Kajnar z trudem unika porażki przez k. o. Wynik spotkania nierozstrzygnięty.

W wadze lekkiej Sipiński I (Warta) miał nader trudne zadanie z Lelewskim (Stella), który stawiał skuteczny opór technicznie lepszemu Sipińskiemu. Nieznaczne, ale zasłużone zwycięstwo na punkty odniósł Sipiński.

W wadze półśredniej: Dankowski (Sokół) mimo, że walczył poniżej swej zwykłej formy, zdołał pokonać na punkty Wolniakowskiego (Warta).

W wadze średniej: Majchrzycki (Warta) uzyskał zwycięstwo nad twardym, ale mało rutynowanym Radomskim (Cujavia) łatwo po 3-ech starciach na punkty.

W wadze półciężkiej Karpiński (Warta) nie stawiał się do spotkania z Przybylskim (Drużyna Błękitna), wobec tego ten ostatni uzyskał bez walki dwa punkty.

W ringu sędziował p. Derda.

* * *

Po zawodach kapitan okręgowy Wiśniewski wyznaczył następujących zawodników do reprezentacji na mecz z Berlinem, według kolejności wag: Sobkowiak, Rogalski, Kajnar, Sipiński I, Dankowski, Majchrzycki, Przybylski i Pilat.

Drużyna berlińska przybędzie do Poznania w przeddzień zawodów 6 bm. w swoim najlepszym składzie i stanie do meczu w sali reprezentacyjnej Targów Poznańskich w dniu 7 bm. o godz. 19.30 w następującej obsadzie: Weinholz, Pierenz, Arends, Zinnenkens, Pursch, Mietsche, Horman, Horn.

Mecz bokserski Polska—Sowiety na dobrej drodze.

Konsulat R. P. w Moskwie zwrócił się do warszawskiego okr. Związku bokserskiego z zapytaniem, czy Polski Związek otrzymał zezwolenie międzynarodowej federacji bokserskiej na rozegranie meczu z drużyną Sowietów. Wobec tego, że Federacja międzynarodowa udzieliła już zezwolenia na ten mecz, prawdopodobnie już w najbliższym czasie dojdzie do skutku mecz bokserski Polska—ZSRR, bądź też Moskwa—Warszawa.

Mecz bokserski Lechja Hasmona 12:4.

Lwów, 1 stycznia (Tel.). W rozegranym wczoraj wieczorem meczu bokserskim Hasmona—Lechja zwyciężyła Lechja w stosunku 12:4. W poszczególnych walkach zwyciężyli: Sidelnikow (Lechja)—Thura na punkty, Schirak (Hasmona)—Ciocha na punkty, Holowacz (Lechja)—Ackermana na punkty, Sprung (Hasmona)—Sołtysa na punkty, Kaczmar (Lechja)—Strausa na punkty. Hasmona niezadowolona z orzeczenia sędziowskiego wycofała swych zawodników z dalszych walk, oddając 6 punktów walkowerem.

Sensacje zagraniczne.

Nowy Jork, 30 grudnia W Madison Square Garden rozegrano mecz bokserski między znanym bokserem niemieckim Neuselem, który niedawno pokonał Poredę oraz amerykańskim Carnerą — Rayem Impelletierem. Neusel przez cały czas miał przewagę i zwyciężył na punkty. — Meczowi przyglądało się 15.000 widzów. Zaznaczyć należy, że Impelletiere jest jeszcze o kilka cm. wyższy od Carnera, a od Neusela był o 23 kg. cięższy.

Berlin, 1 stycznia. (Tel.) Mecz bokserski eksmistrza świata Maxa Schmelinga z mistrzem świata wagi półciężkiej Kingiem Levinskim został zapowiedziany na 16 lutego i odbędzie się w Chicago. Schmeling miał walczyć 31-go stycznia w Miami z Tommyem Loughranem, lecz organizator tego meczu Dempsey mecz odwołał, woląc bardziej kasowy mecz Loughran—Carnera, który odbędzie się 2 lutego w Miami.

ZARZĄD POLSKIEGO ZWIĄZKU BOKSERSKIEGO przyznał Skodzie walkover wskutek niestawienia się IKP Łódź do meczu o drużynowe mistrzostwo Polski w boksie 17 grudnia. Od tej decyzji zarząd IKP wniósł odwołanie, ponieważ komisja sportowa PZB jest odmiennego zdania.

Z pobytu krakowskich piłkarzy w Brukseli. Madejski siedzi na „tygrysie” w ogrodzie zoologicznym, obok od lewej: Kotlarczyk II, Koczwarę, red. Statter, Pychowski i Riesner.

EMIGRACYJNE PISMO „SPORTOWIEC” poświęca wiele miejsca opisowi meczów reprezentacji Krakowa na Zachodzie, podnosząc doskonałą grę drużyny krakowskiej i wartość propagandową jej sukcesów. Podkreśla się tamże w szczególności doskonały wynik „czarnej jednastki” z Marles, tj. drużyny Pogoni, która mogła nawet wygrać zawody z reprezentacją Krakowa, mimo swej niższości technicznej.

PÓŁFINAŁOWY MECZ O DRUŻYNOWE MISTRZOSTWO POLSKI W BOKSIE między Rewerą i Skodą odbędzie się 6 stycznia w Stanisławowie. Zwycięzca tego meczu spotka się w końcu stycznia w finale z poznańską Wartą.

POLUS W WARSZAWIANIE. Znany poznański bokser Polus wstąpi ostatecznie do Warszawianki i wystąpił po raz pierwszy w jej barwach w dniu 6 bm. na trójmecz z Polonia—Warszawianka—Makkabi.

KOŚCIELSKI I ERMANOWICZ zostali przez wydział spraw sędziowskich poznańskiego okręgowego Związku bokserskiego zawieszani pod zarzutem wykorzystywania ulg kolejowych, dla celów osobistych.

W DRUŻYNOWYCH ZAPASNICZYCH MISTRZOSTWACH WARSZAWY prowadzi obecnie YMCA przed Legją, Elektrycznością, Skrą i Prądem. Decydujący mecz YMCA—Legja odbędzie się 6 bm.

W PRZEMYSŁU w dniu 2 lutego rozegrane zostaną w hali Ośrodka WF drugie zimowe mistrzostwa Polski w lekkiej atletyce. Program zawodów wyglądać będzie przypuszczalnie następująco: Godz. 10 przedbiegi 50 m. płotki pań i panów, skok wdal panów, skok wdal z miejsca pań, kula pań i panów, bieg 3 km., skok wzwyż pań i panów, przedbiegi 50 m. pań i panów Godz. 16: finały 50 m. pań i panów, sztafeta pozycyjna 4x50 m. pań, tyczka, sztafeta pozycyjna 6x50 m. panów, skok wdal pań.

Tarnów—Kraków w ping-pongu 6:1.

Tarnów, 1 stycznia (Tel.). Czwarte z rzędu międzymiastowe zawody tenisa stołowego przyniosły reprezentacji Tarnowa zdecydowane i przekonywujące zwycięstwo, stwierdzające tem samem hegemonję Tarnowa w Krakowskim Związku tenisa stołowego.

Rekordowa ilość publiczności, a mianowicie 500 osób, dała się mocno we znaki organizatorom, którzy nie staneli na wysokości zadania.

Wyniki były następujące: Schiff—Knopf 21:11, 21:12, Stefaniuk—Seiden 21:12, 18:21, 21:17, Gelbwachs—Brandes 21:19, 21:15, Schmidt—Frommer 21:19, 22:24, 21:12, Springer—Hochwald 11:21, 21:19, 21:17, Klein—Szumilas 21:12, 17:21, 21:18, Kamm—Szmalbach 20:22, 21:14, 22:20.

Mistrzostwo A klasy ZTS—ZMS 4:3, Samson—ZTS 7:0. Mistrzostwo B klasy: Samson II—Gwiazda 4:3, Jutrzenka—Tarnovia 6:1, Tarnovia—ZMS II 4:3 i Jutrzenka—Hapoel 7:0.

Zgon sportowca lwowskiego.

Lwów, 1 stycznia.

We Lwowie zmarł w ub. tygodniu jeden z czołowych lekkoatletów okręgu lwowskiego Wacław Dubena. Zmarły był od ośmiu lat czynny w szeregach sekcji lekkoatletycznej Pogoni, gdzie z biegiem czasu we wszystkich prawie konkurencjach doprowadził do bardzo dobrych wyników. Tej też okoliczności przypisać należy położenie przez śp. Dubenę głównego nacisku na wieloboje, w których startował z pełnym powodzeniem, m. i. uzyskując w r. 1932 rekord okręgu w dziesięcioboju.

Specjalne dobre wyniki uzyskiwał śp. Dubena w biegach krótkodystansowych, w biegach przez płotki i w skoku wzwyż, gdzie jego rekord życiowy wynosił 174 cm. Był również bardzo wartościowym uczestnikiem biegów sztafetowych Pogoni. Przed kilkoma tygodniami zdobył śp. Dubena na własność puchar przechodni memorjał śp. Wolskiego, ufundowany przez zarząd Pogoni. Nagroda ta przypadała mu za trzykrotne z rzędu zwycięstwa w odnośnej konkurencji w latach 1931, 1932, 1933.

Nagła śmierć tego wielce obiecującego lekkoatlety wywołała głębokie wrażenie w lwowskich kołach sportowych i szczerzy żal po stronie tych, którzy cenili śp. Dubenę dla zalet Jego serca i charakteru. Znalazło to wyraz w czasie pogrzebu, udział w którym wzięły liczne rzesze sportowców z zarządem LKS Pogoń na czele. Na świeżej mogile przedwcześnie zmarłego sportowca złożono kilka wieńców od zarządu, poszczególnych sekcji Pogoni i najbliższych kolegów, Cześć Jego pamięci!

Reforma sędziowska w naszym piłkarstwie na widowni.

Kraków, 2 stycznia.

Od chwili stworzenia niezależnego kolegium sędziów piłkarskich w Polsce, co było jedną z wielkich reform naszego piłkarstwa r. 1927 — obok stworzenia Ligi, słyszy się ustawicznie w sezonie zimowym, a więc w okresie prac organizacyjnych w naszej piłce nożnej — o konieczności zniesienia autonomii i podporządkowania sędziów piłkarskich władzy Związków okręgowym.

Akcje w tym kierunku najgorętszą prowadzi się w Krakowskim Związku Okręgowym Piłki Nożnej, który miał w ub. sezonie dość częste konflikty ze swym kolegium sędziowskim, przybierające nieraz drastyczne formy. — Ostatecznie zatarg został załagodzony, jednak raz powstałe zadrażnienie pozostawiło swe ślady, zwłaszcza, iż niektóre kluby, niezadowolone często z kierowania zawodów przez arbitrów, idą na lep agitacji, myśląc, iż w razie zmiany doczekają się czegoś lepszego. Domagają się też one postawienia odpowiedniego wniosku na walne zgromadzenie PZPN-u, mając zapewnione poparcie warszawskiego okręgu.

Z drugiej jednak strony przyznać trzeba, iż kolegia sędziowska

nie szły naprzód z ogólnym postępem,

lecz co najwyżej się nawet wstecz. Widać to doskonale z ilości skarg klubów na sędziów i licznych awantur, jakie notują nie tylko kroniki sportowe pism codziennych, ale nawet policyjne z okresu ub. sezonu.

Najlepszą ilustracją pewnego upadku kolegium sędziowskiego jest sytuacja w Lidze, której mecze

trudno było odpowiednimi arbitrami obsadzić.

Wprawdzie częstsze, jak w innych latach, zapraszanie naszych arbitrów zagranicę przemawiałoby na korzyść kolegium, ale trzeba tu od razu podkreślić, iż to zapraszanie dotyczyło tylko jednej osoby, chlubnie zapisanej w naszych kronikach sportowych, p. Andrzeja Rutkowskiego, podczas gdy reszta nie mogła jakoś doczekać się tego wyróżnienia.

Dla lepszego wypuklenia i przejrzystości obecnych stosunków wśród t. zw. sędziów „ligowych“ (t. j. tych, którzy prowadzili zawody ekstraklasy polskiej) zamieszczamy poniżej

statystykę zeszłorocznych zawodów ligowych:

120 zawodów ligowych w 1933 r. prowadzili następujący sędziowie:

14 meczów prowadził p. Wardęszkiewicz (Łódź).

11 meczów prowadził p. Schneider (Kraków).

Po 8 pp. Rosenfeld (Śląsk), Rutkowski i Seidner (Kraków). Pierwszy z nich miał monopol na mecze Cracovia—Ruch.

Po 7 meczów prowadził p. Rettig (Łódź).

Po 6 p. Kurzweil (Lwów).

Jeden z najlepszych sędziów polskich p. Rutkowski losuje boisko przed meczem Czechosłowacja—Francja, który rozegrano w ub. sezonie w Pradze z wynikiem 4:0 dla Czechosłowacji. Obok p. Rutkowskiego stoją kapitanowie obu drużyn. Kapitanem Czechów jest znany bramkarz Planiczka.

Po 5 p. Romanowski (Warszawa).

Po 4 p. Krajcar (Przemyśl okręg lwowski).

Po 2 mecze prowadzili pp.: Gauda, Gumpłowicz (Kraków), Hausmann (Lwów), Laskowski (Warszawa), dr. Lustgarten (Kraków), Marczewski (Łódź), Posner (Śląsk), dr. Rimpler (Kraków).

Po 2 mecze prowadzili pp.: Gruska, prof. Brzeziński, Leracz, Mosiński, Seemann.

Po 1 meczu prowadzili pp.: Arczyński, Berwald, Drożdż, Jarosz, Glinka, Gulicz, Foerster, Ludertowicz, Mazur, Pietsch, Staliński, Szerer, Szyba, Walczak, Wiczysty.

Razem 37 sędziów prowadziło 120 meczów ligowych.

Według podziałów na okręgi najwięcej zawodów prowadziło 41 zawodów, następnie 4 sędziów z łódzkiego kolegium kierowało 25 meczami, 7 sędziów lwowskiego kolegium 18 zawodów, 5 sędziów warszawskiego kol. 13 zawodów, 4 sędziów śląskiego kol. 14 zawodów, 4 sędziów poznańskiego kol. 5 zawodów, 2 sędziów kieleckiego kol. 2 zawody, kolegia zaś lubelskie i białostockie dostarczyły po 1 sędziu, którzy kierowali po jednym meczu.

Statystyka powyższa jest potwierdzeniem w dalszym ciągu dotychczas istniejącego stanu rzeczy, iż

najlepszych sędziów posiada Kraków i Łódź

i że pewne okręgi, a przede wszystkim śląski, pomimo swej liczebności, tradycji, nie mają odpowiednich arbitrów, na skutek marnej organizacji.

W ogólności stwierdzić trzeba, iż rok ubiegły nie był pomyślny dla organizacji Polskiego Kolegium Sędziów. Straciło ono poważną ilość doskonałych sędziów — dość wymienić nazwiska takie, jak np. kpt. dr. Niedźwizki, Słomczyński, Nawrocki, Hanke, Ziemiański, Korngold, oraz nie posiada niemal zupełnie narybku — co sprawia, iż z pewnością trwoga o przyszłość trzeba patrzeć, jeśli idzie o dalszy rozwój Polskiego Kolegium Sędziów. Opiera się ono tylko na jednostkach, dość powiedzieć, iż gdyby np. brakło tylko jednego nazwiska p. Wardęszkiewicza a wiadomo, jaki obrót wzięłoby sędziowanie najważniejszych decydujących meczów ligowych.

W tych warunkach niejedną powie, iż tylko reforma sędziowska, tylko poddanie sędziów pod kontrolę Związku okręgowych i PZPN-u może uratować sytuację. Nie sądzimy jednak, aby Związki okręgowe, wymagające w jednym wypadku same sanacji, miały tu przynieść ratunek.

Trzeba go szukać w innej płaszczyźnie, przez dobór odpowiednich ludzi. Poza tym tylko praca — kursy sędziowskie, pogadanki i jak najdalej idąca kontrola — może zmienić sytuację. I w tym kierunku winna pójść wytyczona działalność naszych czołowych działaczy w piłkarstwie polskim.

Des.

Sensacyjna porażka Cracovii. Poczta P.W. (Katowice)—Cracovia 4:2 (2:0).

Kraków, 2 stycznia.

Od lat dwudziestu stale można było ujrzeć piłkarzy Cracovii w dniu 1 stycznia na boisku. Przedstawiciele kilku pokoleń, bez względu na warunki atmosferyczne, ugania się za piłką, wywołując wesołość, o którą w pierwszym rzędzie chodziło.

Tradycji dochowano i w tym roku, jednakże pomysł urządzenia spotkania poważnego z poza miejscowym przeciwnikiem nie był szczęśliwy. — Posylwestrowy dzień nie nadaje się na poważne imprezy, a nadto złodowaciały teren boiskowy nie pozwalał na grę, mającą wskazywać, że cho-azi w niej o sport piłkarski.

Zawodnicy najwięcej kłopotów mieli z terenem, który powodował ustawiczne upadki. Buty piłkarskie zdawały się być pomyłką na tej ślizgawce. Przeważnie więc ślizgano się na spodenkach, z nogami zadartymi do góry.

Anormalność warunków okazała się katastrofalną dla zawodników Cracovii, w której jedynie chyba Ziżka zdradzał częściowe oswajenie się z lodem. Reszta szukała ustawicznie równowagi w karkołomnych pozycjach.

Słuchaczy posiadają widocznie rutynę w takich spotkaniach, bo każdy z nich czuł się lepiej od najlepszego krakowianina. Nie zatem dziwnego, że

byli panami na boisku

z bardzo krótkimi tylko przerwami. Wygrali też zaskutecznie. Mimo trudnych warunków terenowych niektórzy zawodnicy goście okazali się z bardzo dobrej strony, demonstrując wcale wysoki poziom techniczny i zrozumienie gry zespołowej.

Najciekawszym z nich był Urban, b. gracz Ruchu, który na pozycji prawego łącznika okazał się celnym strzelcem. Środkowy Żychoń, prawy pomocnik Kusz i lewy Garus byli obok Urbana najlepszymi.

Cracovia posiadała 5 ligowych graczy do przerwy, po niej Kubiński i Lasota zniknęli. — Kisieliński po półrocznej przerwie pojawił się pierwszy raz — teren nie dogadzał mu.

Urban strzelał obie bramki w pierwszej części gry, w której Cracovia uczy się bezskutecznie stać na nogach. Po przerwie Kisieliński wykorzystał rzut karny na pierwszą bramkę, ale w kilka minut później Żychoń podwyższa wynik

do 3:1. Gdy w 31 min. Zembaczyński poprawił wynik na 3:2, Cracovia może nawet wyrównać. Jednakże znowu Żychoń pięknie strzela w górny róg i przypieczętowanie zwycięstwa.

Drużyny grały w nast. składach: Poczta P.W.: Czernia, Wyleżał, Chmura, Kusz, Koczy, Garus, Bartel, Urban, Żychoń, Kuczka, Jarocha. Cracovia: Dziukiewicz, Dzierża, Lasota, Białik, Ziżka, Stiasny, Kubiński, Seichter, Kempinski, Kisieliński, Zembaczyński.

PIŁKA NOŻNA NA ŚLĄSKU.

Katowice, 1 stycznia. (tel.) Program imprez sportowych na Śląsku w okresie Nowego Roku mimo niepomyślnych warunków atmosferycznych był naogół bardzo ciekawy.

Na pierwszy plan wybijają się rozgrywki piłkarskie o mistrzostwo Ligi śląskiej oraz towarzyskie. Ruchliwy zespół mistrza Śląska KS Ruch w Wielkich Hajdukach gościł u siebie w niedzielę drużynę KS Chorzów, zwyciężając ją 4:3 (1:0). Bramki strzelił Peterek (2), Gemza i Osiecki po jednej. Gra wskutek ciężkiego terenu była b. trudna. Ruch wystąpił w osłabionym składzie, bez Kurka, Wadasa, Dziwisza i Włodarza. Zadebiutowali natomiast poraz pierwszy nowopozyskani gracze dla Ruchu, mianowicie Wilimowski, b. gracz IFC i Cyba, b. gracz „Polonii“ z Karwiny.

Pozatem grali w Król. Hucie: AKS—KS Śląsk 2:2, Jedność—TS Bogucice 4:1, Policjny KS—Wawel 3:1, KS Brzeziny—Słowian 2:2, Mała Dąbrówka—Odra (Szarlej) 8:0.

Z czterech przewidzianych rozgrywek piłkarskich o mistrzostwo Ligi śląskiej jedynie dwie uznane zostały jako ważne, pozostałe zaś z powodu fatalnego stanu boiska uznane zostały jako towarzyskie.

W Katowicach miejscowy zespół IFC przegrał z drużyną KS Dąb 1:2 (0:1). Zawody powyższe były towarzyskie i trwały dwa razy po 30 minut. Bramki dla zwycięzców zdobyli Geisler i Gruska. Widzów ponad 2.000.

Również charakter towarzyski miały zawody Amatorski KS (Król. Huta)—KS Śląsk (Świętochłowice) 2:2.

W Węlowcu KS Orzeł wygrał zaskutecznie z mistrzem Śląska, Naprzodem z Lipin 2:1 (1:0). Bramki dla Orła zdobyli Świerczyński i Król, dla Naprzodu Lamuś.

Wreszcie w Żelezu KS Koszarawa z Żywca przegrał z KS „06“ 1:3 (0:2). Bramki dla „06“ strzelili Lamuzik, Fibic i Wójcik, dla Koszarawy Stepien. Sędzia p. Szye.

W Katowicach w poniedziałek grały Słowian—„06“ (Mysłowice) 3:2 (3:1).

Katowice, 1 stycznia. (tel.) W dzień Nowego Roku odbyły się następujące rozgrywki piłkarskie na Śląsku: KS Słowian—„06“ Mysłowice 3:1 (3:0), KS Brzeziny—Haller (W. Hajduki) 1:2 (1:2), KS Wawel—Policjny KS 3:1 (0:0), KS Brzeziny—KS Słowian 2:2 (2:0).

Z zawodów „premijowych“ wymienić należy wyniki: KS „22“ Mała Dąbrówka—Odra (Szarlej) 8:0 (5:0), i KS Jedność (Michałkowice)—KS „26“ (Bogucice) 4:1 (2:1).

LIGA ANGIELSKA.

London, 31 grudnia. Rozgrywki o mistrzostwo ligi angielskiej przyniosły w ostatnich dniach szereg zasługujących na uwagę wyników. Na pierwszym miejscu znajduje się nadal Arsenal, o drugie walczą Derby County i Huddersfield Town, który bijąc w meczu rewanżowym we wtorek najgroźniejszego konkurenta — Tottenham Hotspurs wydatnie przysunął się do czoła. Ostatnia w tabeli Chelsea uzyskała cztery punkty, które zbliżyły ją do przedostatniego w tabeli Sheffield United, niemniej jednak szanse jej na utrzymanie się w lidze są znikome.

Wyniki z 26 grudnia: Arsenal—Leeds United 2:0, Birmingham—Sheffield United 4:2, Chelsea—Sunderland 4:0, Newcastle United—Everton 7:3, Huddersfield Town—Tottenham Hotspurs 2:0, Leicester City—Stoke City 3:1, Manchester City—Derby County 2:0, Middlesbrough—Blackburn Rovers 3:1, Portsmouth—Liverpool 1:0, Sheffield Wednesday—Westbromwich Albion 3:1, Wolverhampton Wanderers—Aston Villa 4:3.

Wyniki z 30 bm.: Birmingham—Arsenal 0:0, Chelsea—Stoke City 2:0, Derby County—Middlesbrough 2:0, Leeds United—Blackburn Rovers 4:0, Leicester City—Aston Villa 1:1, Liverpool—Wolverhampton Wanderers 1:1, Portsmouth—Newcastle United 2:0, Sheffield Wednesday—Manchester City 1:1, Sunderland—Huddersfield Town 1:1, Tottenham Hotspurs—Sheffield United 4:1, Westbromwich Albion—Everton 3:3.

W drugiej lidze prowadzi Grimsby Town, mimo, iż w sobotę został pokonany przez Burnley 0:2.

London, 1 stycznia. (tel.) W mistrzostwach piłkarskich I Ligi uzyskano w poniedziałek następujące wyniki: Blackburn Rovers—Tottenham Hotspurs 1:0, Derby County—Everton 3:0, Westbromwich Albions—Manchester City 7:2, Middlesbrough—Leeds United 2:1, Newcastle United—Liverpool 9:2, Sheffield Wednesday—Aston Villa 3:3, Sunderland—Chelsea 0:0.

Glasgow, 31 grudnia. Sobotnie rozgrywki ligowe nie wpłynęły na stan tabeli. Na czele tabeli nadal znajduje się Motherwell, który po porażce z Clyde, powrócił do formy, bijąc St. Johnstone.

Wyniki były nast.: Aberdeen—Airdrieonians 4:0, Clyde—Dundee 3:0, Falkirk—Celtic 2:0, St. Mirren—Hamilton Academicals 2:1, Hearts—Ayr United 1:1, Kilmarnock—Patrick Thistle 2:0, Queens Park—Cowdenbeath 1:0, Queens of the South—Third Lanark 5:1, Glasgow Rangers—Hibernians 6:0, Motherwell—St. Johnstone 2:1.

NA NARTACH

Większość z nich nie jest zarejestrowana. Tylko w urzędzie meldunkowym ew. na policyi. Znaki szczególne znamionujące każdego — to uśmiech i pogoda, malujące się na twarzy. Chyba, że ktoś jest straszny patalach, i wtedy jest grobowo poważny i zdaje mu się, że jest conajmniej Groettumsbraatenem.

Spotkałem takiego jednego. Z lekceważeniem spojrział na dwóch początkujących narciarzy i powiedział, zadzierając nosa do góry:

— Patrz, i tu już patalachy jeżdżą.

Wiedziałem, że sprawa skończy się źle. Ale czekałem.

— I oto „palec Boży“ nie dał długo czekać na siebie. W stromym wąskim płaju rozegrała się tragedia, Świadców nie było wielu. Ja i jeszcze jeden pień drzewny. To znaczy ja patrzyłem, a ten pień trzymał w swych objęciach owego „mistrza“, który wyrzwał weń z namietnością godną towarzyski „mistrza“. Odwróciłem oczy, nie chcąc patrzeć, jak ów pan wydobywał ze śniegu szczałki nart.

Po chwili, gdy uszedłem kilka kroków obejrzałem się. Szło za mną w ślad spojrzenie, o którym się mówi, że gdyby oczy były sztyletami to..., itd.

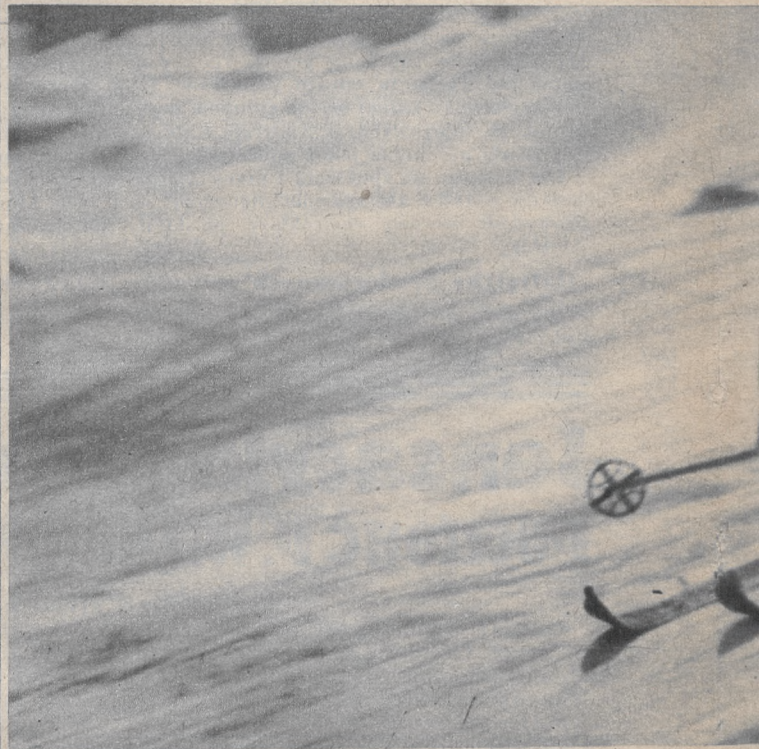
Tak! Trzeba się zgodzić. *Brak nam instruktorów.* To znaczy w zasadzie mamy ich za dużo. Każdy kto był trzy razy na nartach jest już instruktorem dla tego, kto był dwa razy. No ale stare przysłowie powiada: uczył Marcin Marcina... Rezultaty każą długo na siebie czekać. Obydwoje nie umieją nic.

Tak jest, obydwójce. Bo narciarstwo ma to do siebie, że usposabia człowieka filo-feministycznie. Zresztą tylko na początek. Kobieta, który myśli na se-

Skok w terenie.

(Fot. dr A. Wieczorek)

Na stromym

Zima pod Reglami w Zakopanem.

(Fot. dr A. Wieczorek)

Żadna z pór roku nie stwarza tyle pozorów sportu ile właśnie zima. Bo jeśli nie zaliczamy zwykłych podmiejskich spacerów pieszych, odbywanych w lecie do sportu, to naprawdę trudno jest również uważać za sport to, co się dzieje w każde święto, a nawet i nie święto w podmiejskich okolicach, stwarzających jakie takie możliwości do jazdy na nartach.

Przedewszystkiem smutna uwaga. Większość tych osób, które do poruszania się na śniegu używają nart, nie ma pojęcia o używaniu tego środka lokomocji, nie mówiąc o jego konserwacji, stroju narciarskim i t. d. W każdym razie ten pęd do nart zwraca ogólną uwagę. Być może, że nie jest to pęd do nart ale pęd do przebywania na świeżem powietrzu w ruchu i wesołym towarzystwie.

Bo narciarstwo nastraja człowieka dziwnie wesoło. Nawet upadek na śnieg (pod którym zresztą czai się wcale nie miękka gruda) witany jest z radością, jako coś zupełnie odmiennego i nowego. To też nie można się dziwić, że zaczyna się widzieć na nartach coraz starszych ludzi. Chcą oni w ten sposób jaknajdłużej pozostać przy młodości i w niej szukają sił i radości.

Zresztą, że narciarstwo jest naprawdę zdrowe i to bardzo zdrowe to mamy najwidoczniejszy dowód w ilości narciarzy żydowskich. Daleki jestem od hitlerowskich zapędów, ale nie mogę się dziwić jednemu ze znajomych, który wyszedłszy na Bielany pod Krakowem na t. zw. półko, na którym ćwiczyły dosłownie setki narciarzy krzyknął: 10 złotych za Aryczyka. Dobiegł go nikły głos: proszę płacić dwadzieścia — jest nas dwóch. Jednym słowem narciarzy jest bardzo dużo.

NARTACH.

rjo o danym człowieku, nie powinna udawać się na narty, zanim nie przekona się o jego w tym kierunku umiejętnościach. Bo albo „on“ lepiej jeździ i wtedy po godzinie ma już dość całej zabawy „w miłość“, albo też „ona“ lepiej umie poruszać się na nartach i wtedy koniec z „jego“ szansami.

Prawdę mówiąc na nartach *nie ma czasu na romans*. Zima jest tak cudowna, że ma się okazję do zapomnienia o kobiecie. Nie czuje się zimna, które gnębi mieszczucha, goni się za jakimś mirażem po płajach leśnych, wypatrując saren, które nie będąc przyzwyczajone do takiej ilości hałasujących ludzi pędem znikają w podszyciu leśnym.

A propos hałasu. Nie można się dziwić, że człowiekowi jest wesoło na nartach, ale to co się słyszy w lasach podmiejskich to już nie jest hałasem. *To jest chamstwo*. Te ryki, na których dźwięk tygrys uciekałby w krzaki, to bulgotanie, które dochodzi z gardła „wytrawnych“ narciarzy, te wrzaski, towarzyszące każdemu zjazdowi, którego nachylenie przekracza 20 st., to oburza tych wszystkich, którzy naprawdę przyszli szukać w lasach i górach spokoju i ciszy. Rzecz prosta trudno odgrywać pogrzeb, gdy jest nam tak wesoło na duszy, jak nigdy, ale żeby odrazu wrzeszczeć? *Fe! Nieladnie!*

Narazie śniegu jest jeszcze mało. Poza Zakopanem i górami oczywiście. No, ale góry stały się, po zniesieniu niżek, *znacznie mniej dostępne*. Dla wielu stały się mirażem nieosiągalnym, a przecież tak wymarżonym!

Gdyby tak pan minister Komunikacji w jedno niedzielne południe wybrał się na Bielany i zobaczył

mym zjeździe.

(Fot. dr A. Wieczorek)

Zima w Tatrach.

(Fot. dr A. Wieczorek)

Kristjanja.

(Fot. dr A. Wieczorek)

te setki ludzi, które przewalają się po sobie z braku miejsca, zapewne ciążą stałby się zwolnikiem niżek. Kolejby także zarobiła.

Scisk bowiem jest naprawdę niebywały. Jeśli ktoś chce wykonać jakąś t. zw. ewolucję, musi wolać stentorowym głosem:

— Proszę państwa o trochę miejsca. Chcę zrobić telemarkę!

Czasem mu się usuną. Przynajmniej ci, którzy trzymają się jeszcze na nogach. Gorzej jest z tymi, którzy już leżą i nie mogą się podnieść nie mając pojęcia, jak należy podnosić się na nartach.

Niema kto uczyć! Podobno jest w Zakopanem szkoła narciarska, ale to za dużo kosztuje. W Krakowie np. szkoły niema, kursu niema, a rozeszła się wieść, iż według ostatnich postanowień PZN, uczenie bez dyplomu instruktora karane będzie bardzo ciężko. Jak, to jeszcze niewiadomo. W każdym razie bardzo ciężko.

Napewno każdy pesymista znajdzie coś ujemnego tu i ówdzie. Ale szybko każą mu zapomnieć o tych „ciemnościach“ życia przepiękne widoki górskie, ośnieżone drzewa stoją i dumają o czemś niezwykle wyniosłym. Może właśnie o tej gromadzie ludzi, która tak hałaśliwie wtargnęła w drzemiący dotychczas las, szukając w nim radości i wesela, a może nieco podświadomie także i zdrowia i zapomnienia o tych ciężkich kryzysowych czasach. A w gałęziach drzew, okrytych srebrzystą okiścią gra wiatr tęskne melodje, bardzo jednak niepodobne do foxtrotta czy tanga.

Jednym słowem dobrze jest umieć jeździć na nartach!

Włodzimierz Długoszewski.

Mistrzostwa hokejowe w okręgach.

W WARSZAWIE.

Warszawa, 1 stycznia (Tel.). *Warszawianka*—*Polonia* 1:0 (0:0, 1:0, 0:0). W poniedziałek mimo trwającej nadal odwilży zdołano urządzić na boisku *Warszawianki* pierwszy w sezonie mecz hokejowy o mistrzostwo klasy A między *Warszawianką* i *Polonią*. Mecz ten wygrała po zaciętej walce *Warszawianka* w stosunku 1:0. Jedyną bramkę zdobył *Michalski* w drugiej tercji. Sędzia p. K. Żebrowski.

Ponadto grała *Warszawianka* II—*Skra* 2:1.

Z pięciu zaś wyznaczonych na niedzielę meczów hokejowych w Warszawie doszedł do skutku tylko jeden, a mianowicie mecz o mistrzostwo klasy B *AZS* II—*Skra* 6:0 (2:0, 4:0, 0:0).

Inne mecze wskutek odwilży odwołano.

WE LWOWIE

Dłużej, niż w innych ośrodkach sportów zimowych w Polsce, utrzymały się warunki hokejowe we Lwowie. Postępująca jednak z każdym dniem odwilż i tu pod koniec tygodnia spowodowała unieruchomienie torów łyżwiarskich, a w ślad za tem przerwę w rozgrywkach o mistrzostwo. Ogółem rozegrano ostatnio dwa spotkania mistrzowskie, a to:

Lechia—*Hasmonea* 10:0 (2:0, 4:0, 4:0). *Hasmonea* była dla doskonale usposobionej *Lechii* conajwyżej partnerem treningowym. Okazało się tej sposobności, że obok stanowiącego klasę dla siebie *Sokołowskiego*, dysponuje *Lechia* całym szeregiem postępujących w poziomie hokeistów — okoliczność — dzięki której odgrywa w tegorocznych mistrzostwach okręgu lwowskiego poniekąd decydującą rolę.

Na drodze do tytułu mistrzowskiego czeka *Lechję* jeszcze tylko jedna trudniejsza przeprawa z *Czarnymi*, przyczem jednak już wynik remisowy zapewniłby *Lechii* ostatecznie pierwsze miejsce w tabeli.

Specjalne słowo należy się *Sokołowskiemu*, który zarówno dzięki doskonałej jeździe, wysokiej technice, jak i stosunkowo znacznej wadze ciała, wyjazdami swemi z obrony, każdorazowo powoduje zamieszanie na tyłach przeciwnika. Ale umie on również akcje swe odpowiednio wykończyć, przeboje jego przeważnie kończą się strzałem na bramkę, zależnie od stopnia umiejętności przeciwnego bramkarza obronionym, lub też uwieńczonym powodzeniem.

W spotkaniu z *Hasmoneą* *Sokołowski* zapisał na swoje konto siedem bramek, pozostałe trzy uzyskane zostały przeważnie z jego wypracowań, przez *Kamińskiego*, *Pierczaka* i *Dąbkowskiego*. Sędziował p. *Sawaryn*.

Pogoń—*Ukraina* 3:0 (1:0, 2:0, 0:0). *Pogoń* miała większą przewagę, aniżeli wnioskować można na podstawie wyniku, napotkała jednak na skuteczny opór ze strony dobrej obrony i przytoczonego bramkarza *Ukrainy*. Z szeregu dobrze dysponowanych napastników *Pogoni* i tym razem specjalnie wyróżnił się *Sabiński*. Bramki uzyskali: *Stworzeński*, *Bereza* i *Sabiński*. Sędziował p. *Ranisch*.

Kolejność w mistrzostwach klasy A w chwili obecnej jest nast.: 1) *Lechia* 4 gry, 7 p., 19:1, 2) *Pogoń* 5 gier, 7 pkt., 12:1, 3) *AZS* 4 gry, 3 p., 12:11, 4) *Ukraina* 3 gry, 2 pkt., 7:14, 5) *Czarni* 1 gra 1 p., 1:1, 6) *Hasmonea* 3 gry, 0 pkt., 2:25.

Mistrzostwa klasy B okręgu lwowskiego rozpoczyna się w miarę odpowiednich warunków atmosferycznych już w bieżącym tygodniu z udziałem 15 drużyn, podzielonych na trzy grupy prowincjonalne i jedną lwowską, która dodatkowo rozpadła się na dwie podgrupy. Podział jest nast.:

Grupa I: *Polonia* i *Czuwaj* (Przemyśl), *Junak* (Droho-bycz).

Grupa II: *Rac* *Dwa Trzy* (Stanisławów), *Cukrownia* (Chodorów).

Grupa III: *Kresy* i *Legjon* (Tarnopol).

Grupa IV: Podgrupa A: *Pogoń* II, *Czarni* II, *Lechia* II, *Strzelec*, Podgrupa B: *LTL*, *Dror*, *Hasmonea* II, *AZS* II.

Zespoły prowincjonalne grać będą po dwa spotkania, we Lwowie natomiast mistrzostwa odbędą się tylko w jednej kolejce, poczem mistrzowie obu grup lwowskich rozegrają dwa spotkania finałowe. Wyeliminowani w ten sposób mistrzowie grup rozegrają dwa półfinały: pierwszy

zwycięzcy grupy lwowskiej i przemyskiej, drugi zwycięzcy grupy tarnopolskiej i stanisławowskiej. Dwa spotkania finałowe rozstrzygną w końcu ostatecznie kwestję mistrzostwa klasy B, tudzież wyeliminują zespół, który następnie bez eliminacji wejdzie do klasy A.

W KRAKOWIE

Kraków, 1 stycznia. W ub. niedzielę miał odbyć się mecz o mistrz. kl. A okręgu krak. między mistrzem okręgu *Sokołem* a benjaminkiem kl. A *Legią*. Z powodu fatalnego stanu toru mecz odwołano, odbyło się jedynie spotkanie towarzyskie, w którym *Legja* odniosła nieoczekiwane zwycięstwo 2:1 (1:0, 0:1, 1:0). Mecz odbywał się w atmosferze nie mniej gorącej od meczów mistrzowskich i został przerwany przed końcem z powodu zbyt ostrej gry. Bramki dla *Legii* strzelił *Gackiewicz*, dla *Sokoła* *Pankiewicz*. Sędziował p. *Al. Klaput*.

NA ŚLĄSKU

Katowice, 1 stycznia. (tel.) W niedzielę na sztucznym torze łyżwiarskim w Katowicach odbył się jedyny mecz hokejowy o mistrzostwo A klasy pomiędzy *BEEV* (*Bielsko*) a *Śląskim Klubem Hokejowym z Katowic*.

Zwyciężyli gospodarze, tj. *SKH* w stosunku 1:0 (0:0, 0:0, 1:0). Bramkę strzelił *Rybka*.

Bielszczanie naogół zawiedli, podczas gdy drużyna *Śląskiego Klubu Hokejowego* wykazuje z dnia na dzień coraz większe postępy.

Wyróżnić należy *Rybka*, *Anzelma*, *Dońca* i *Arlta*.

W SOSNOWCU

Sosnowiec, 1 stycznia. (tel.) W dniu wczorajszym na torze Policyjnym KS w Sosnowcu odbyły się towarzyskie zawody hokejowe pomiędzy *Policyjnym KS Sosnowiec* a *Bielsko-Bialskim Tuem Łyżwiarskim z Bielska* z wynikiem 2:0 (1:0, 0:0, 1:0). Zawody te wywołały duże

zainteresowanie, albowiem drużyna gości jest jedną z silniejszych drużyn A klasy okręgu śląskiego. Drużyna *bielska* wystąpiła z *Całką*, *Arltem* i *Prauzą* na czele.

W RÓWNEM.

Równe, 1 stycznia. W meczu hokejowym o mistrz. kl. A okręgu rówieńskiego *Pogoń* (Równe) pokonała *WKS Równe* 3:1. Sędziował p. *Bukowiecki*.

W Poznaniu imprezy odwołane.

Poznań, 1 stycznia. (tel.) Projektowane spotkania w hokeju na lodzie o mistrzostwo okręgowe w klasie A i B okręgu Poznań nie doszły do skutku, z powodu zupełnej odwilży.

VI mistrzostwa hokejowe w Krynicy.

Krynica, 1 stycznia (Tel.). Od 3 do 8 stycznia odbędą się w Krynicy na stadionie lodowym zawody hokejowe z udziałem drużyn zagranicznych i krajowych.

Rozgrywki odbędą się w dwu grupach.

W pierwszej znajdują się drużyny *Eislauf-Hockey-Klub Währing* (Wiedeń), *Krynicky Tow. Hokejowy* i *Pogoń* (Lwów), a w drugiej *F. T. C.* (Budapeszt), *Cracovia* (Kraków) i *Akademicki Zw. Sportowy* (Poznań). Mecze odbywać się będą przed południem i w godzinach wieczornych.

Zapowiedziany na 2 dni przed turniejem mecz hokejowy *Cracovia*—*Krynicky Tow. Hokejowy* o mistrzostwo okręgu krakowskiego został przełożony, z powodu odwilży.

Wołkowski hokeistą Cracovii.

Wołkowski, czołowy hokeista Krakowa uzyskał potwierdzenie dla *KS Cracovii* i wystąpi w najbliższych meczach hokejowych w barwach *Cracovii*. Drużyna ta po takim wzmocnieniu staje się poważnym kandydatem na mistrza Polski.

E.H.C. Davos zdobywa puchar Spenglera w Davos.

Davos, 1 stycznia. (tel.) Rozgrywki o puchar Spenglera zostały zakończone w ub. niedzielę. W b. r. turniej ten był znacznie słabiej obsesany, niż w latach ub., mimo to jednak nie brak było ciekawych meczów ze względu na dość wyrównany poziom wszystkich uczestniczących drużyn.

Sensacją turnieju była przegrana *LTC Praha*, zeszłorocznego zwycięzcy i tegorocznego faworyta z drużyną *Rapid Paryż* 0:1 (0:0, 0:0, 0:1). Jedyną bramkę padła z 30 m., strzeloną przez *Besson'a*. W drugim meczu pierwszego dnia *Grasshoper Club Zurych* pokonał *Uniwersytet Oxford* 1:0.

W drugim dniu *Oxford* pokonał *EHC Davos* 2:1 (1:1, 1:0, 0:0), a *Rapid Paryż* rozgromił *Cambridge* 12:0 (6:0, 2:0, 4:0). W finale spotkały się drużyny *EHC Davos* i *Rapid*, przyczem wygrał *EHC* 1:0 (1:0, 0:0, 0:0). Zwycięską bramkę strzelił *Torriani*.

W ten sposób *EHC Davos* zdobył puchar Spenglera. Puchar ten ufundowano w r. 1927, a *EHC Davos* już raz miał go w swym posiadaniu. *Rapid* otrzymał puchar ufundowany przez *Tow. Lekarzy Sportowych Hamburga*.

W meczu o trzecie miejsce *LTC Praha* doznał drugiej porażki. Tym razem pokonał go *Oxford* w przekonyującym stosunku 3:0 (0:0, 2:0, 0:0).

Hokej zagranicą.

Berlin, 1 stycznia (Tel.). Kanadyjscy hokeiści klubu *Ottawa Shamrocks* odbywają obecnie tournée po Niemczech. We czwartek grali oni w Berlinie, bijąc po raz drugi *Berliner S. C.* 8:2 (5:0, 0:1, 3:1). W sobotę *Ottawa Shamrocks* grali w Monachium, bijąc *S. C. Riessersee* 5:0 (2:0, 1:0, 2:0). W niedzielę w meczu rewanżowym Kanadyjczycy pokonali *S. C. Riessersee* 2:0 (2:0, 0:0, 0:0).

Berchtesgaden, 28 grudnia. *Cosmopolitans Oxford*—*EHC Berchtesgaden* 3:1 (0:0, 0:0, 3:0).

Gstaad, 28 grudnia. *W. E. V. Wiedeń*—*Rosey Gstaad* 5:0.

Wengen, 28 grudnia. *Francaises Volants*—*EHC Wengen* 5:2.

Berno Szwajcarskie, 31 grudnia. *W. E. V. Wiedeń*—*Berner S. C.* 11:1 (4:0, 2:0, 5:1). Mecz rewanżowy *W. E. V.*—*Berner S. C.* 9:1.

St. Moritz, 31 grudnia. *Queens Club Londyn*—*EHC St. Moritz* 6:3 (1:0, 3:3, 2:0). *EHC St. Moritz*—*HC Milano* 3:1 (0:0, 2:1, 1:0).

Arosa, 1 stycznia (Tel.) W Arosie bawiła wiedeńska drużyna hokejowa *Wiener Eislaufverein*, która pokonała miejscową drużynę *E. H. C. Arosa* w stosunku 3:0. — W Füssen bawiła drużyna kanadyjska *Ottawa Shamrocks*, która pokonała miejscową drużynę *E. V. Füssen* w stosunku 6:0.

ZAWODY KOLARSKIE W BAZYLEI.

Bazylea, 1 stycznia (Tel.) W wieczór Sylwestrowy odbyły się w Bazylei zawody kolarskie sprinterów, w których zwyciężył mistrz Niemiec *Richter*, zdobywając 3 pkt. przed *Dinkelkampem* (4 pkt.), *Scherensem* (Belgja) 5 pkt. i *Michardem* (Francja) 6 pkt. W biegu 5x4 km zwyciężył Belg *Kaerl* w czasie 7:27.6, uzyskując 18 punktów przed *Bühlerem* (Szwajcaria) 11 pkt., *Scherensem* 10 pkt., *Michardem* 8 pkt., *Dinkelkampem* 5 pkt. i *Richterem* 3 pkt.

W biegu z wyrównaniem na 900 m zwyciężył *Michard* (30 m wyrównania) przed *Scherensem* (20 m wyrównania), *Kearlem* (40 m wyrównania), *Bühlerem* (50 m wyrównania), *Dinkelkampem* (10 m wyrównania) i *Richterem* (6 m wyrównania). W mistrzostwach zimowych biegów za motorami w ogólnej klasyfikacji trzech biegów 2x18 km i 1x30 km zwyciężył *Gilger* (Szwajc.) 65.868 km przed *Wansenreden* 65.570 km., 3) *Suterem* 65.220 km i *Leuppiem* 64.280 km.

SPORT W BIAŁYMSTOKU.

Białystok, 31 grudnia. (tel.) W sali KPW Ognisko odbyły się zawody siatkówki o mistrzostwo Białegostoku. Do mistrzostwa stanęły tylko dwie drużyny *Jagiellonja* i *Ognisko*. Nie stanęła natomiast drużyna *ŻKS*. Mistrzostwo i puchar OZGS zdobył powtórnie klub *Jagiellonja*. Sędziował dr *Datner*.

Mistrzostwa białostockie w boksie odbędą się w dniach 5, 6 i 7 stycznia br.

Mecz ping-pongowy *Makkabi* (Białystok)—*KPW Ognisko* (Białystok) 5:0. Sędziował p. *Rybak*.

—O—

BRANDENBURSKI ZWIĄZEK PIŁKARSKI zaproponował warszawskiemu OZPN rozegranie meczu Warszawa—Berlin w Berlinie w styczniu, wysuwając termin 14, 21 lub 28 stycznia. Zarząd WOZPN po dyskusji postanowił wysłać odpowiedź odmowną. Tasama propozycja wystosowana była ze strony Berlina pod adresem krakowskiego Związku piłki nożnej. I tu nastąpiła odmowa, której powodem było żądanie przez WOZPN satysfakcji za zerwanie meczu przez brandenburski Związek jeszcze w r. 1930.

SPRAWA ZIEMIANA, dawnego gracza *Legji*, pragnącego przenieść się do *Warszawianki*, przybrała nową formę, albowiem zarząd WOZPN przesłał ją do zbadania do PZPN'u.

NOWY ZARZĄD POZNAŃSKIEGO OZLA ukonstytuował się w nast. składzie: prezes *Ryszczyski*, wiceprezesi: *Stróżyk*, *J. Marcinkowski* i *Dorożala*, sekretarz *Mendralówna*, skarbnik *Mazurek*, gospodarz *Weselik*.

Drużyna hokejowa 49 p. p. z Kołomyi, która na otwarcie sezonu w Worochcie rozegrała mecz z reprezentacją Stanisławowa, zwyciężając ją 9:1.

W olimpijskim obozie niemieckich narciarzy.

Garmisch Partenkirchen, 30 grudnia.

Jeszcze trzy pełne zimy dzieli nas od wielkich igrzysk zimowych XI Olimpiady, lecz narciarze niemieccy rozpoczęli już przygotowania, aby na igrzyskach tych odegrać taką rolę, jaka odpowiada gospodarzom zawodów. Chcą oni wykorzystać wszelkie atuty, jakie z tego tytułu mają w ręce.

Już w tym sezonie ułożono *szczegółowy plan przygotowania* i ustalono spis narciarzy, którzy wchodzi w rachubę. Z grupą elity narciarskiej Niemiec rozpoczęto pracę w obozie położonym w miejscowości, wyznaczonej na teren Igrzysk zimowych XI Olimpiady, t. j. Garmisch-Partenkirchen. Chodzi mianowicie o to, aby przez pozostający do dyspozycji okres czasu przegłądać wszelkie możliwości narciarzy i wypróbować ich przed igrzyskami.

Oboz narciarzy niemieckich znajduje się w górach *ponad Garmisch-Partenkirchen* na wysokości 1238 m. n. p. m. w t. zw. Eckbauer. — Tam, w okolicy, która obfituje w odpowiedni pokład śniegu, gospodarzy znany w świecie narciarskim Niemiec, b. as narciarski, *Martin Neuner*, który jest gospodarzem obozu. Kierownikiem natomiast treningu jest

trener norweski Rolf Kaarby,

zaangażowany przez Deutscher Ski-Verband. — Jak już z nazwiska samego trenera wynika, iż obóz olimpijski nie zajmuje się wcale techniką biegów zjazdowych ani slalomu, lecz ma za zadanie wtajemniczyć narciarzy niemieckich w *tajniki jazdy norweskiej* w biegu długodystansowym oraz w skokach.

Celem wyszkolenia odpowiedniego narybku do obozu skierowano nie tylko znanych „asów” sportu, lecz także pewną ilość mniej słynnych narciarzy, aby i oni mogli skorzystać z rad i wskazówek trenera. Poza tym Związek niemiecki liczy, iż właśnie z pośród tej mniej znanej gromady narciarskiej wyłowi jakąś nową gwiazdę na poziomie narciarzy północnych.

Toteż obok znanych i w Polsce narciarzy, jak *Walter Motz, Karol Dietl, Mathias Wörndle, Franz Reiser i Toni Eisgruber*, trenują w Partenkirchen szeregi nowych zawodników. Z pośród nich należy wyróżnić mistrza akademickiego Niemiec *Herberta Leupolda* oraz 19-letniego, świetnie się zapowiadającego Ślązaka *Gustela Adolpha*.

Rolf Kaarby po przyjeździe do Garmisch Partenkirchen zainteresował się przede wszystkim **terenami narciarskimi.**

Z pomocą Neunera i Wörndlego wytrasował on ślad 12 km. dla treningu. — Trasa ta odpowiada *wszelkim wymogom biegu narciarskiego według pojęć norweskich* i znajduje się przeciętnie na wysokości 1200 m., tak, że jest stosunkowo niezależna od chwilowych kaprysów pogody. — Skocznię olimpijską jeszcze buduje się, ma być ona wykończona na 7 lutego, gdy odbędzie się wielki konkurs otwarcia. Tymczasem zawodnicy trenują na mniejszej skoczni t. zw. Gudiberg.

Zainteresowany o poziom narciarzy niemieckich Rolf Kaarby wyraża się o nich dodatnio. — Podkreśla szczególnie *styl Leupolda*, który według zdania Kaarby'ego najbliższe znajduje się Norwegów, poza nim zaś nieźli są już dzisiaj *Reiser i Motz*. Wszyscy oni jednak są jeszcze *zbyt sztywni* i pracują zbyt wiele fizycznie, zamiast wykorzystać finezję stylu. Kaarby zaznacza, że narciarze niemieccy mają jeszcze *zakończony krok*, muszą się nauczyć odpowiednio ślizgać na nartach i wykorzystywać rozmach. Na podbiegu należy podchodzić nie siłą i uporem,

Fragment otwarcia pierwszego obozu olimpijskiego w Garmisch-Partenkirchen. Przemawia kapitan sportowy niemieckiego Zw. narc. baron Le Fort. Przed nim stoją najlepsi narciarze niemieccy od lewej: Motz, Wörndle, eks mistrz Niemiec i gospodarz obozu Martin Neuner oraz Eisgruber.

Trener niemieckich narciarzy Rolf Kaarby.

lecz drobnymi, elastycznymi krokami. Początkowo takie podejścia wydają się bardziej męczące, lecz po kilku ćwiczeniach dochodzi się do techniki i wówczas okazuje się, że na podbiegu jedynie taki właśnie krok jest celowym.

Ze skoczków najlepsi w chwili obecnej z narciarzy niemieckich są *Toni Eisgruber i Dietl*. — Także i pozostali skoczkowie dysponują dobrą linją w locie, brak im natomiast *silnego odbicia*.

Skoczek przed skokiem musi się dobrze zastanowić jak będzie skakał i jak wylądować po skoku, a nie może zdać się jedynie na przypadek. Kaarby żałuje mocno, że wielka odległość obozu od skoczni uniemożliwia codzienny trening w skokach, gdyż ta dziedzina wydaje się mu być najbardziej zaniedbana.

Należy wspomnieć o ciekawej inowacji, jaką wprowadził Kaarby. Oto każdy z zawodników prowadzi

dziennik zajęć,

w którym notuje to wszystko, czego się w danym dniu dowiedział. Dziennik ten jest kontrolowany i uzupełniany przez trenera, tak iż zeszyt taki stanowi ważną pomoc dla zawodnika nawet wtedy, gdy opuści już obóz olimpijski.

Nastroj w obozie panuje *bardzo pogodny*. — Wszyscy narciarze doceniają znaczenie obozu i starają się wynieść z treningu jaknajwięcej doświadczenia na przyszłość. Znając Niemców, jak potrafia oni być sumiennymi, można być przekonanym, iż niebawem posłyszmy o ich postępach w narciarstwie.

Pierwszy ten obóz jest *zaczątkiem całej planowej akcji przygotowania*. W ślad za nim pójdą dalsze podobne obozy, i one również będą miały siedzibę w Garmisch Partenkirchen, a to w tym celu, aby przyzwyczaić narciarzy do terenów, na których się rozegra w r. 1936 walka o prymat w śnieżnym sporcie.

Pieczą nad całem przygotowaniem olimpijskim narciarzy niemieckich sprawuje baron *Le Fort*, który też dokonał uroczystego otwarcia pierwszego obozu olimpijskiego. W.

POLSKI ZWIĄZEK NARCIARSKI projektuje obesłanie całego szeregu międzynarodowych zawodów narciarskich zagranicą. Największa ekspedycja pojedzie najprawdopodobniej na zawody o mistrzostwo Czechosłowacji, które odbędą się od 28 stycznia do 4 lutego w Bańskiej Bystrzycy (Niskie Tatry). Nadto projektowane jest obesłanie mistrzostw Tatr w Westerowie, mistrzostw Jugosławii, Rumunii, a być może także Austrii i Węgier. Na zawody o mistrzostwo Europy (FIS) w Sollettea (Szwecja) pojedzie 7—9 zawodników, zaś na mistrzostwa zjazdowe do St. Moritz (Szwajcaria) 5 zawodników.

TRENINGI NASZYCH CZŁOWYCH NARCIARZY prowadzi w Zakopanem Br. Czech. W styczniu przybędą na kilka tygodni trzej narciarzy trenerzy zagraniczni, a mianowicie Lapalainen (Finlandja) do biegów płaskich), Wolfgang (Austria) do biegów zjazdowych oraz jakiś wybitny skoczek norweski do skoków.

NA MIĘDZYNARODOWE ZAWODY ŁYŻWIARSKIE w jeździe figurowej, które odbędą się 5—7 stycznia w Zakopanem, przybędą już z całą pewnością czołowi łyżwiarze węgierscy, austriaccy, czechosłowaccy PZŁ oczekuje odpowiedzi jeszcze od kilku państw.

POLSKI ZW. ŁYŻWIARSKI projektuje urządzenie meczu Polska—Sowiety 20—21 stycznia w Warszawie. W ramach tego meczu odbyłyby się również pokazy jazdy szybkiej z udziałem Thunberga.

II SŁOWIAŃSKIE MISTRZOSTWA ŁYŻWIARSKIE w jeździe figurowej (panie, panowie, pary) i szybkiej (panie i panowie) rozegrane zostaną w Warszawie na terenie stadionu Legii w dniach 2—4 lutego w połączeniu z mistrzostwami Polski. Na zawody te przybyć mają zawodnicy czechosłowaccy, jugosłowiańscy i bułgarscy.

PARA BILORÓWNA I KOWALSKI weźmie definitywnie udział w zawodach o mistrzostwo Europy w jeździe parami w dniu 28 stycznia.

KALBARCZYK jedzie na łyżwiarskie mistrzostwa Czechosłowacji w jeździe szybkiej, które odbędą się w Pradze 7 bm.

Grupa uczestników niemieckiego obozu olimpijskiego w „Eckbauer” nad Garmisch-Partenkirchen, odpoczywa po treningu, komentując metody pracy norweskiego trenera.

JAK PRACUJE SP

Na lewo: Kierownictwo K. S. Strzelec Lublin. Od lewej wiceprezes H. Waraczewski, prezes kpt. Janowski i sekretarz dr Atlas.

Poniżej: Plk. E. Czaplinski, prezes W. K. S. Unja, gorliwy propagator na terenie lubelskim.

Lublin — miasto liczące zgórami 100.000 mieszkańców dotychczas niewiele dawało słyszeć o sobie w zakresie sportu. Ani wyniki poszczególnych zawodników, ani też liczba wybitniejszych zawodników nie odpowiadają temu, czego by się należało spodziewać po tak gęsto zaludnionym mieście. Usiłowania jednak organizatorów lubelskich zapowiadają, iż stan ten wkrótce ulegnie categorycznej zmianie. O pracach tych, które niewątpliwie zainteresują szerokie koła czytelników, zamieszczamy poniżej obszernie omówienie (Red.).

Na czoło klubów lubelskich wysuwa się

Wojskowy Klub Sportowy „Unja”

Klub ten powstał w r. 1922 i prowadzi pracę w różnych dziedzinach sportu i wychowania fizycznego w swych szeregach nie tylko wojskowych, ale również przedstawiciele wszystkich sfer społeczeństwa lubelskiego. Praca klubu podzielona jest na szereg sekcji.

Sekcja gimnastyczna jest bodaj najpopularniejszą. W ćwiczeniach sekcji brała udział większość członków klubu. Prace sekcji odbywają się w nowoczesnej urządzonych sali gimnastycznej w Domu Żołnierza, zaopatrzonej w natryski i odpowiednie przyrządy gimnastyczne.

Sekcja żeńska, licząca 70 członkiń, wykazała ożywioną działalność dzięki energicznemu kierownictwu p. Stefanji Maderówny. Sekcja ta zorganizowała w ciągu ub. roku szereg zawodów lekkoatletycznych w grach sportowych, w których odznaczyły się zawodniczki sekcji: H. Jarnuszkiewiczówna, H. Lange, M. Trojanowska, Goldewajżanka, Stella, Sochaczewska i Strzałkowska. Na zawodach

tych sekcja zdobyła kilka mistrzostw okręgu w lekkiej atletyce oraz mistrzostwo w siatkówce.

Sekcja piłki nożnej liczy 60 członków, a w ciągu sezonu czynne były dwie drużyny. Pierwsza z nich walecząca od szeregu lat w kl. A, zdobyła

tytuł mistrza okręgu lubelskiego.

W ub. sezonie rozegrano 27 meczów z drużynami miejscowymi i zamiejscowymi, z których 15 wygrano, 5 zremisowano, a siedem przegrano. Wśród wyników tych zasługuje na uwagę wynik remisowy 1:1, uzyskany w spotkaniu z wicemistrzem Polski K. S. Pojogów Lwów.

Sekcja ta wychowała znanych graczy, jak Król (L. K. S.), Łysakowski, Żrubek, Jaworski, Mirosław i w. in. W obecnym składzie pierwszej drużyny wyróżniają się gracze Moskal, Krzyszkowski, Chęć, Daniel, Cwikła, Szutko, Kamiński, Kuśnierz, Sołtys. Drużyna juniorów zapowiada się bardzo dobrze na przyszłość. W okresie zimowym sekcja prowadzi za sprawę sekcji gier, narciarskiej i hokejowej.

Sekcja tenisowa spopularyzowała znacznie sport tenisowy w Lublinie, na skutek organizacji szeregu zawodów przy udziale czołowych rakiet Polski. W spotkaniach drużynowych sekcja odniosła liczne

sukcesy. Zwyciężyła mianowicie AZS Lublin, WKS. Równe, K. S. Radom, Zagórz, oraz zajęła dobre miejsce w turnieju o mistrzostwo armji.

W zawodach o mistrzostwo Lublina zawodnicy sekcji zdobyli pierwsze miejsce w grach pojedynczych, podwójnych i mieszanych, zwyciężając silną konkurencję zamiejscową. Najważniejszym spotkaniem był mecz o mistrzostwo drużynowe Polski, w którym sekcja spotkała się z L. L. T. K. Lwów. W meczu tym wziął udział mistrz Polski Hebda, co stanowiło niemałą atrakcję dla Lublina.

Sekcja gier sportowych, licząca 30 członków, pracuje pod kierownictwem instruktora okr. ośrodka W. F. p. Fr. Marczyka. W rozgrywkach o mistrzostwo L. O. Z. G. S. w koszykówce, siatkówce, szczypiórniaku, drużyny sekcji zdobyły wicemistrzostwo okręgu lubelskiego, w rozgrywkach towarzyskich sekcja wyszła ze wszystkich spotkań zwycięsko, których rozegrano w koszykówce 15, w siatkówce 12, w szczypiórniaku 6. W sezonie jesiennym i zimowym sekcja pracuje na sali gimnastycznej.

Sekcja narciarska (34 członków) stara się o propagandę narciarstwa. Ostatnio zorganizowano poranek narciarski, na którym wyświetlono szereg zdjęć narciarskich. W dziale szkoleniowym sekcja zorganizowała kilka kursów, a także i w sezonie obecnym przystępuje do organizacji kursów. W ub. sezonie sekcja przeprowadziła zawody o odznakę za sprawność oraz kilka imprez, które również i w sezonie bieżącym znajdują się w programie.

Sekcja bokserska (60 członków) pracuje w trzech grupach, które odbywają ćwiczenia dwa razy w tygodniu. Czołowi zawodnicy rozegrali kilka meczów, osiągając niezłe wyniki.

Sekcja hokejowa znajduje się w stanie organizacji, lecz ze względu na wzrastające zainteresowania tym sportem spodziewać się należy pomyślnego jej rozwoju zwłaszcza, iż klub dysponuje własną ślizgawką.

Zarząd W. K. S. „Unja”

przedstawia się następująco: prezes: plk. Emil Czaplinski, wiceprezes: Jan Fischer, skarbnik: kpt. Jerzy Hojarczyk, sekretarz: Krzesiński, gospodarz: kpt. Jan Lasota. Liczba członków W. K. S. Unja dochodzi do imponującej cyfry 500 osób, przyczem zaznaczyć należy, iż działalność klubu nie ogranicza się tylko do kół wojskowych, lecz ogarnia i jednocześnie wszystkie warstwy i stany miasta Lublina, wysuwając się na pierwsze miejsce wśród klubów lubelskich.

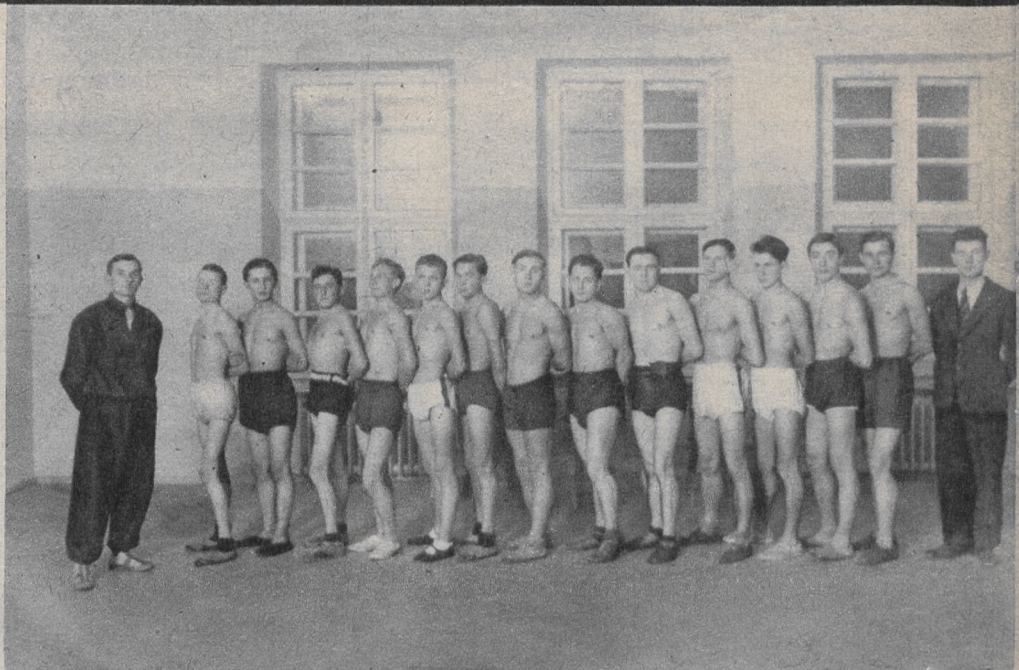
K. S. „Strzelec” Lublin, mistrz Polski Z. S.

K. S. Strzelec Lublin jest nie tylko najbardziej wszechstronnym, ale także i najpracowitszym klubem sportowym na terenie Lublina, a bodaj nawet i całego Zw. Strzeleckiego.

Grupuje on około 400 członków czynnych i posiada następujące sekcje: lekkoatletyczną (męską i żeńską), bokserską, gier sportowych (męską i żeńską).

Sekcja gier sportowych W. K. S. Unja, pośrodku stoi kierownik sekcji p. Franciszek Marczyk.

Sekcja bokserska W. K. S. Unja.

SPORTOWY LUBLIN?

marszowa, strzelecko-luczną, kajakową, kolarską, ping-pongową i piłki nożnej.

Wszystkie te sekcje pracowały w bieżącym sezonie nader usilnie i poszczególnie się mogą świetnymi wynikami. Między innymi K. S. „Strzelec” Lublin zdobył podczas V mistrzostw sportowych Z. S., rozegranych w Toruniu w dniach 9 i 10 lipca ub. r. tytuł

mistrza lekkoatletycznego Zw. Strzeleckiego

zdobytą 11 pierwszych, 6 drugich i wiele innych klasyfikowanych miejsc.

Padł wówczas pobity przez zawodnika *Bierygowo* rekord Polski w chodzie na 3 km. Zawodniczka *Sergiejówna* bije dwa rekordy Z. S., a mianowicie bieżni 60 m. i skok wzwyż. W sztafecie 4x100 m. K. S. „Strzelec” Lublin w składzie: Kusiak, Zieliński, Kiszczewski i Olszowski ustala nowy rekord Z. S. Na tychże zawodach sekcja żeńska gier sportowych K. S. „Strzelec” Lublin zdobyła mistrzostwo Z. S. w siatkówkę i wicemistrzostwo w hali. Poza tem dzierży K. S. „Strzelec” Lublin szereg rekordów okręgowych, między innymi zawodniczka *Sergiejówna* w biegu 60 m., 100 m., w skoku wzwyż, w skoku w dal, rzucie oszczepem i trójbój pań. Zawodniczka *Lewandowska* w biegu 800 m. Zawodnik *Kiszczewski* ma rekord okręgu skoku wzwyż.

Nie mniej chlubne wyniki osiągnęła

sekcja bokserska

na terenie okręgu lubelskiego. Pięciu mistrzów okręgu i mistrzostwo drużynowe oto owoc usilnej pracy pięściarzy K. S. Strzelec.

sekcja marszowa K. S. Strzelec Lublin ma już swą ustaloną reputację, zajmuje ona każdego roku bądź pierwsze, bądź jedno z czołowych miejsc w marszu „Szlakiem kadrówki” i „Sulejówek—Belweder”. W roku bieżącym zdobyli marszowcy K. S. Strzelec Lublin pierwsze miejsce okręgowe i puchar płk. Rusina, kmdta głównego Z. S. w marszu „Szlakiem Kadrówki”.

Podczas spływu „Przez Polskę do Morza” sekcja kajakowa K. S. Strzelec Lublin w liczbie 58 kajaków i około 100 uczestników wzbudza powszechny podziw i uznanie u wszystkich swą karnością sportowem zachowaniem się i zewnętrznym wyglądem. Zdobyła ona nagrodę p. ministra spraw zagranicznych *Becka* i I miejsce w ogólnej klasyfikacji.

Na narodowych zawodach strzelecko-lucźnych w Poznaniu zdobywa zespół żeński K. S. „Strzelec” Lublin

mistrzostwo Polski

w strzelaniu z pistoletów.

Jedyny strzelec biorący udział w biegu kolarskim dookoła Polski *Kuszcowski Mieczysław* (K. S. „Strzelec” Lublin) kończy w dobrej formie bieg, zdobywając szereg cennych nagród.

Nareszcie sekcja piłki nożnej zdobywa w roku bieżącym puchar Wydz. Gier i Dyse. Lubelskiego O. Z. P. N., bijąc kilka klubów lubelskich.

Na prawo: Uczestnicy meczu tenisowego L. K. T. Lwów — W. K. S. Unja. Po środku mistrz Polski Hebda.

Poniżej: Kpt. J. Hojarczyk, skarbnik W. K. S. Unja.

Mimo tak świetnych wyników, wszystkie prawie sekcje nie zaprzestały treningów i usilnie rozpoczęły już zaprawę zimową we własnej sali gimnastycznej pod kierunkiem trenera St. Kiszczewskiego, który w uznaniu jego zasług został przed kilku dniami odznaczony brązowym Krzyżem Zasługi, jego energii i wytrwałości zawdzięcza K. S. „Strzelec” Lublin w znacznej mierze swe zwycięstwa.

Skład obecnego zarządu Klubu Sportowego „Strzelec” Lublin jest nast.: prezes: kpt. Jankowski, wiceprezes: Waraszczyński H., sekretarz: Atlas R., skarbnik: Kiszczewski St., gospodarz klubu: Szalas. Członkowie zarządu: Radomska J., Hołyszówna, por. Sauter i Lewandowski Al.

Ż. T. G. S. „Hakoah” Lublin.

Żydowskie Towarzystwo Gimnastyczno-Sportowe „Hakoah” powstało w r. 1925, po połączeniu się dwu klubów, a to „Makkabi” i „Jardenia”. Rokiem przełomowym w dziejach klubu jest rok 1929/30, w którym klub ten wstępuje do Związku Makkabi. W tym okresie Hakoah posiada już zorganizowane sekcje bokserską, tenisa stołowego, gimnastyczną, kobiecą i piłki nożnej. Ta ostatnia jest najżywoniejsza, a wyrazem tego jest wejście do kl. A.

W r. 1932 „Hakoah” otrzymuje swój własny lokal przy ul. Noworybnej oraz teren na budowę kortów tenisowych. W tymże roku dochodzi do skutku fuzja *Hakoahu* z *Żydowskim Akademickim Kolem Sportowym*. Fakt ten powoduje dalszy rozwój towarzystwa, dzięki dopływowi inteligencji żydowskiej.

W tym czasie obok sekcji piłki nożnej wyróżnia się także i sekcja bokserska. Zawodnicy „Hakoahu” uzyskują szereg doskonałych wyników, jak Gdala, Szpiro, który zdobywa w wadze koguciej tytuł mistrza okręgu lubelskiego, a Okerman zdobywa tytuł mistrza Zw. „Makkabi” w wadze piórkowej.

sekcja piłkarska zdobywa w r. 1933 puchar przechodni. Czołową drużynę *Hakoahu* tworzą: Szlaifer, Meer, Edelstajn, Wajs, Zylberrajch, Kopelman, Rosenspir, Izzyper, Gingold, Wisenblit i Regenbogen. W r. 1933 zorganizowano ponadto w *Hakoahu* sekcję lekkoatletyczną i gier sportowych, pracującą pod kierownictwem p. Dawida *Goldzweiga*. Sekcje te odniosły szereg zasługujących na uwagę sukcesów.

W roku obecnym *Hakoah* liczy około 400 członków, czynne są sekcje: piłkarska, bokserska, lekkoatletyczna, gimnastyczna, gier sportowych, ping-pongowa, narciarska, łyżwiarska i kobieca. Odznakę P. O. S. zdobyło 36 członków. Obecny zarząd tworzą: prezes prof. A. Jubel, wiceprezes adm. A. Syrkin, wiceprezes sport. mgr. A. Izusiel, skarbnik A. Gorzycański, gospodarz A. Heleberg, sekretarz mgr. J. Oppenheim i sekr. II-gi J. Edelsztajn.

Poza powyższymi klubami rozwijają na terenie Lublina ożywioną akcję *AZS. Lublin*, oraz *ZKS. Hapoel*. F. F.

Mistrz drużynowy okr. lubelskiego K. S. Strzelec Lublin, stoją od lewej: trener Kiszczewski, zawodnicy: Kalita, Oskiera, Jóźwicki, Fronk, Budzyński, Wójcicki, Urban i dr Atlas.

sekcja żeńska W. K. S. Unja w czasie ćwiczeń gimnastycznych na sali okr. ośr. W. F. w Domu Żołnierza w Lublinie.

Widok na Kozły Czarnohorskie pod Worochtą.

Sezon zimowy na Huculszczyźnie.

Stanisławów, w grudniu.

Sezon narciarski na Huculszczyźnie, najbardziej wysuniętym na południowy-wschód cyplu Rzeczypospolitej, obfitującym we wspaniałe tereny narciarskie, dzięki sprzyjającym warunkom atmosferycznym, został w bieżącym roku już rozpoczęty. Prace organizacyjne oddawna już w pełnym toku, budowa nowych obiektów sportowych na ukończeniu, sprzęt i strój narciarski w pogotowiu, na rozlicznych kursach ruch w pełni trwa od kilku tygodni. Przygotowują się do pierwszej wyprawy w bieżącym sezonie nie tylko starzy weterani sportu i turystyki narciarskiej, ale w daleko większym jeszcze stopniu liczne rzesze nowicjusów, co stanowi naturalny objaw stale postępującego rozwoju narciarstwa w południowo-wschodniej części Polski.

Nie tedy dziwnego, że właśnie na terenach wschodnich, na równi z zachodnią częścią Karpat, rozwój narciarstwa osiąga najwyższe nasilenie, dzięki niezliczonej ilości wspaniałych terenów, nadających się znakomicie pod uprawę narciarstwa i innych sportów zimowych.

Z drugiej strony czynnik, opiekujący się rozwojem i propagandą sportów zimowych, nie ustają w akcji propagandowej i werbowania nowych członków na adeptów sztuki narciarskiej, zorganizowanie ich i przygotowanie do wyprawy w tereny.

Najpiękniejsze tereny na Huculszczyźnie.

Pozwolę sobie w tem miejscu wymienić najważniejsze dotychczas odkryte tereny narciarskie na Huculszczyźnie, które zarówno swą malowniczością, rzadko spotykaną w innych częściach Karpat i wprost idealnymi warunkami dla uprawy narciarstwa, nęcą każdego, zarówno wprawne, jak i początkującego narciarza. Jako punkty wypadowe w tereny te nadają się najlepiej miejscowości, w których znajdują się przystanki kolejowe, położone w dolinie Prutu z perłą Huculszczyzny — Worochtą na czele. W samej Worochcie wspaniały teren stanowi pasmo Kukula, zaś wokół tej uroczej miejscowości rozciągają się tereny szczytów: Worochteński, Kityłówka, Horde ze zjazdem do Kosmacza.

Najwspanialsze jednak tereny znajdują się w Czarnohorze. Są to stoki niezwykle urozmaicone w swej spadzistości, wskutek czego umożliwiają korzystanie z nich zarówno najbardziej zaprawionym, jak i mniej wprawnym, a nawet początkującym narciarzom. Obok tych idealnych warunków terenowych posiada Czarnohora przepiękne kotły lodowcowe pod Howerlą, Breskuiem, Pożyżeską, Turkulą i Szpyciami. Wszystkie te tereny są niezwykle malownicze, o urozmaiconych widokach, upajających narciarza, jakby znajdował się w jakiejś wysnionej bajce.

Dla prowadzenia kursów narciarskich nadają się znakomicie nowo odkryte w ubiegłym roku tereny w Jablonicy w pobliżu schroniska na Przełęczu Tatarskiej, stoki szczytów Siemczuk i Mikulinki, wokół schroniska Sumareń lub pagórkowaty teren w stronę Serebni i Poharów.

Wspaniałe nadają się na wycieczki narciarskie tereny w dolinie Prutu i tak: z Tatarowa pasmo Leśniowa ze zjazdem do Mikuliczyna, z Żenca na Chomiak, Syniak i Gorgan, z Mikuliczyna wyjscie na Leśniów i Rokietę, dobre podejście z Jamnej na Jawornik ze zjazdem przez Swiniankę do Dółki, z Jaremy na Bukowice i Sinieczkę, ze zjazdem do Dory, Delatyna lub Nadwórnej, z Dory na Makowice (bardzo widokowe), wreszcie w

Powyżej: przewodniczący sekcji turystyczno-sportowej Towarzystwa Przyjaciół Huculszczyzny, ekspozytury w Stanisławowie, gen. Łukoski. Poniżej: prezes sekcji narciarskiej PTT Oddział Stanisławów, dr St. Tomaszek.

dolinie Czarnej Bystrzycy mało znane i mało uczęszczane tereny, gdzie jednak, niestety, napotyka się na trudności w dojeździe ze względu na to, że kursująca tam kolejka leśna nie jest czynna dla turystów i narciarzy.

Piękne, a jednak mało znane tereny narciarskie rozciągają się również na Kosowszczyźnie, gdzie jednak wielce utrudniony jest dostęp, możliwy zresztą tylko gościńcem. W okolicy te zapuszczają się tylko wprawniejsi narciarze.

Dla umożliwienia dojazdów w Huculszczyznę nawet z najdalszych zakątków Polski ustanowiły P. K. P. dobre połączenia kolejowe, przyczem warto zaznaczyć, że pociąg, przybywający z Warszawy, Krakowa i Lwowa do Stanisławowa w porze nocej ma bezpośrednie połączenie w kierunku Worochty, gdzie znajduje się około godz. 6-ej rano. Dzięki staraniom dyrektora P. K. P., inż. Wołkanowskiego, w którym Huculszczyzna ma gorącego protektora, uruchomiono w niedziele i dnie świąteczne pociąg dla narciarzy i turystów ze Stanisławowa w dolinę Prutu, wyjeżdżający o godz. 6.30. W roku bieżącym warunki śniegowe na Huculszczyźnie zapowiadają się znakomicie.

Działalność Tow. Przyjaciół Huculszczyzny.

Powstałe ostatnio przy gorącym poparciu wielkiego protektora Huculszczyzny p. wojewody stanisławowskiego Zygmunta Jagodzińskiego i z jego inicjatywy Towarzystwo Przyjaciół Huculszczyzny z siedzibą w Warszawie a ekspozyturą w Stanisławowie, rozpoczęło bardzo ożywioną działalność propagandowo organizacyjną. W celu uzyskania danych o stanie prac, korzystam z uprzejmości przewodniczącego sekcji turystyczno-sportowej T. P. H., p. generała Łukoskiego, który zechciał łaskawie udzielić mi następujących informacji:

— Tereny narciarskie na Huculszczyźnie należą do najwspanialszych w Polsce, wybijając się swą różnorodnością i piękną krajobrazu w Beskidach na miejsce czołowe. Cały ten uroczy zakątek Ziemi Huculskiej czeka na turystów i narciarzy, by im pokazać swe cuda, wspaniałe krajobrazy, malownicze stroje, charakterystyczną architekturę, oryginalny przemysł artystyczny oraz ciekawe obyczaje i zwyczaje miejscowej ludności. Celem powstałego obecnie Tow. Przyjaciół Huculszczyzny jest propaganda Huculszczyzny i jej terenów narciarskich na zimę, oraz zachęcenie mieszkańców całej Polski do poznania tych stron. Sekcja sportowo-turystyczna T. P. H. przyczyniła się do rozpoczęcia budowy nowych obiektów sportowych. Tu w pierwszej mierze należy wielką skocznią narciarską dla większych konkursów w Worochcie, która budują plutony saperów 48 i 49 p. p. z funduszy Klimatyki, P. U. W. F., przy wydatnem poparciu P. K. P., dalej toru hokejowego na terenie pensjonatu „Lena”, już wykończonego i zalanego wodą, który będzie miał podwójny użytek, a to w zimie, jako teren hokejowy, a porą letnią jako plaża i plac do gier sportowych, budowa lodowiska dla łyżwiarzy oraz toru saneczkowego.

Projektowana jest również sprawa uruchomienia zimowego toru hipicznego. Na skocznię worochciańską zaprosimy już w bieżącym sezonie lepszych skoczków.

W ostatnich dniach ukończyła sekcja ułożenie programu imprez w porozumieniu z towarzystwami turystycznymi, z którymi został uzgodniony. Program ten jest niezwykle urozmaicony i przewiduje jako pierwszą imprezę o charakterze międzynarodowym narciarski trójmecz graniczny Polska—Czechosłowacja—Rumunia, który odbędzie się w dniach 10 i 11 marca w Worochcie, zorganizowany przez Lw. O. Z. N. Na program trójmecz, który stanowić będzie pierwszą tego rodzaju imprezę reprezentacyjną, złoży się 20-kilometrowy bieg drużynowy — drużyna w składzie 3 zawodni-

Widok ogólny Worochty.

ków, obciążenie 5 kg. — bieg zjazdowy z Kukula do Worochty na przestrzeni około 8 km. i konkurs skoków kombinowany z biegiem.

Dalej przewidziane są zawody i biegi narciarskie ze saniami dla Huculów, jako imprezy o charakterze regionalnym, marsz narciarski „szlakiem Drugiej Brygady”, na wzór „marszu Kadrowej”, który urządzany będzie odąd co roku w tym samym czasie, t. j. w rocznicę przejścia Drugiej Brygady pod Rarańczą (15 lutego) w okresie 3-dniowym i obejmować będzie w pierwszym dniu trasę z Rafajłowej przez Rogozę, Przełęcz Pantyrską do Rafajłowej, w drugim z Rafajłowej przez Doużyniec, Douhe i Jabloniec, w trzecim przez Kukul do Worochty ze strzelaniem, dalej rajd narciarski, organizowany przez 11 dywizję wojska, dla oficerów i członków Towarzystw narciarskich z Worochty na zachód do Sianek oraz po Huculszczyźnie, patrolowy bieg narciarski ze strzelaniem, konkursy skoków, biegi zjazdowe, kilka rajdów kolejowo-narciarskich i in.

Wszystkie te imprezy urządzane będą w bieżącym roku po raz pierwszy na tak szeroką skalę i mają służyć jako doświadczenie w latach przyszłych.

W roku bieżącym, jak i ubiegłym organizacje C. I. W. F-u na Huculszczyźnie, obozy: męski na Zarosłaku i żeński na Przełęczu Tatarskiej w Jabłonicy z siedzibą w obu schroniskach P. T. T.

P. U. W. F. organizuje cały szereg kursów wędrownych dla podniesienia i rozwoju sportu narciarskiego. Mają one na celu nie tylko szkolenie na jeździe na nartach w pierwszej mierze miejscowej ludności huculskiej, ale także naukę robienia nart. Pokładamy pełną nadzieję, że wszystkie zamierzenia te, realizowane przy wielkim nakładzie kosztów i pracy, odniosą należyty sukces, przyczyniając się w dużej mierze do propagandy tej przepięknej polaci kraju i ożywienia w niej ruchu turystyczno-sportowego.

Sekcja narciarska PTTT, Oddział Stanisławów.

Z kolei zwracamy się do ruchliwej placówki, w której roku spoczywa prawie cała turystyka i sport zimowy na Huculszczyźnie, do Sekcji Narciarskiej stanisławowskiego oddziału P. T. T. — dra Stanisława Tomaszka, prezesa sekcji zastaje w lokalu Towarzystwa i prosi o podanie mi danych o pracach tej placówki.

— Sekcja nasza rozwija z roku na rok obok turystyki także sporty zimowe, mając na oku kształcenie zawodników narciarzy, krzewienie i popieranie sportu wśród szerokich mas społeczeństwa, wyszukiwanie wśród młodzieży stosownego materiału, oraz ściąganie we wschodnie części Karpat przez urządzanie tam imprezy publiczności i ruchu zimowego.

Wewnętrzne życie sekcji, której członkami są ludzie poświęcający się pracy jej w chwilach wolnych od zajęć zawodowych, staramy się ugruntować na współzyciu towarzyskim przez urządzanie zabaw i t. p. Jeśli chodzi o naszą działalność turystyczno-sportową, to dotychczas urządzaliśmy tylko wycieczki krótkie i imprezy sportowe, dające się od ubiegłego sezonu zimowego, w którym nastąpiło wznowienie ruchu sportowego z przed kilku lat, który zanikł.

I tak w ubiegłym roku urządziliśmy trzykrotnie skoki na skoczni ćwiczebnej w Worochcie, bieg zjazdowy z Szyszczora w Worochcie z udziałem pań, towarzyski bieg zjazdowy ze Szypci w Czarnohorze, bieg o sprawność na 12 km. dla panów i 8 km. dla pań z bardzo licznym udziałem zawodników i zawodniczek i bieg zjazdowy młodych Huculów ze Słonecznej.

Z pośród członków S. N. P. T. T. zdobyli w ubiegłym roku brązową odznakę górską 4 osoby. Mało rozwinięty dotychczas ruch sportowy podyktowany był odczuwanym brakiem należytych obiektów. Dopiero bowiem ub. zimy wybudowano w Worochcie na stoku Słonecznej małą ćwiczebną skocznię (do 20 m. skoki), potem w Mikuliczynie małą ćwiczebną, w Jaremczu na Bahrowcu znajdującą się obecnie na ukończeniu małą konkursową (skoki do 30 m.). Głównie dzięki inicjatywie dyrektora inż. Wołkanowskiego zaaranżowała w roku bieżącym Ekspozytura T. P. H. budowę wielkiej skoczni narciarskiej, która w zupełności sprostą swemu zadaniu. W trakcie budowy, względnie na ukończeniu są również inne obiekty dla sportów zimowych.

Działalność Sekcji obejmuje zasięg całej Huculszczyzny, gdzie czynne są Kola P. T. T. w miejscowościach Worochta, Jaremcze, Mikuliczyn i Nadwórna, które tworzą obecnie sekcje narciarskie.

W roku ubiegłym utrzymywaliśmy przez cały sezon stałego instruktora fachowego P. Z. N-u, Jana Wohlfelda, a nasi dyplomowani instruktorzy prowadzili kursy narciarskie w Stanisławowie i Worochcie.

W roku bieżącym urządziliśmy w okresie świąt 5-dniowy kurs narciarski pod kierunkiem dyplomowanych instruktorów: Jurkowskiego i Ogietńskiego.

Nadto zorganizujemy w ciągu sezonu cały szereg kursów w Stanisławowie i Worochcie, przy-

czem prowadzone są obecnie pertraktacje w kierunku zaangażowania stałego instruktora. W ciągu bieżącego sezonu poza ramami imprez, objętych programem T. P. H., jak zawody narciarskie młodzieży huculskiej, międzysekowe, o odznakę sprawności, bieg Czarnohorski, urządzimy cały szereg wycieczek narciarskich w okolicy Huculszczyzny i to z uwzględnieniem szczytów, punktowanych przez P. Z. N. dla zdobycia odznaki górskiej.

Jako nowość w obecnym sezonie urządziła Sekcja 3-dniowe wędrowki narciarskie po Beskidzie Huculskim, Gorganach i Czarnohorze, które mają za cel dokładne poznanie Huculszczyzny, ułatwienie zdobycia odznaki górskiej, zaprawienie i przyzwyczajenie narciarzy do dłuższych, kilkudniowych tur. Do tego celu posiadamy kilku nowych przewodników do punktowania odznaki górskiej, mianowanych przez P. Z. N. nadto w gronie członków Sekcji znajduje się znaczna ilość prze-

wodników, znających dobrze tereny narciarskie Huculszczyzny.

Praca nasza jest wielce utrudniona z uwagi na to, że członkowie zarządu, jak i współpracujący z nim — są ludźmi zajętymi zawodowo, a zajmują się pracą na polu turystyczno-sportowym jedynie w wolnym od zajęć czasie. Mimo to Sekcja nasza znajduje się w ciągłym rozwoju z roku na rok, urządzając coraz nowe imprezy tak sportowe, jak i turystyczne, przyczem podkreślić muszę wydatnie i życzliwie poparcie dyr. P. K. P. inż. Wołkanowskiego, który interesuje się żywo i popiera turystykę i ruch narciarski, ułatwiając nam w wielkiej mierze pracę.

Powyższe rozmowy i podane w nich informacje odzwierciedlają żywo stan prac przygotowawczych i pierwszych w b. r. na wielką skalę zakrojonych kroków narciarstwa na terenie Huculszczyzny.

Zygmunt Juris.

Wieści z zagranicy.

Piłka nożna zagranicą.

Wiedeń, 1 stycznia. (tel.) Rapid—DSV Saz 6:1 (5:0). WAC—Vorwärts 14:5 (6:1), Rapid—Vorwärts 8:1 (2:1). WAC—DSV Saz 6:4 (1:4).

Monachjum, 1 stycznia. W Monachjum odbyły się zawody piłkarskie, w wyniku których znakomita drużyna węgierska Hungaria pokonana została przez team Bawarii w sensacyjnym stosunku 1:5.

Marsylja, 1 stycznia. (tel.) Donau—FTC 6:1 (3:0).

Lizbona, 1 stycznia. (tel.) Vienna—FC Bellemenses 3:0.

Schaffhausen, 1 stycznia. (tel.) FAC—Sparta (Schaffhausen) 5:1 (2:0).

Casablanca, 1 stycznia. (tel.) Admira—Sparta (Maroc) 9:0.

Walencja, 1 stycznia. (tel.) Slavia (Praga)—Valencia 0:0.

Bordeaux, 1 stycznia. (tel.) FC Kladno—Team Bordeaux 8:2 (4:0).

Drezno, 1 stycznia. (tel.) Guts Muts—FC Reichenberg 4:2.

Chemnitz, 1 stycznia. (tel.) Chemnitzer RC—Kom-n-otau 5:5.

Cherbourg, 1 stycznia. (tel.) Crizana (Rumunja)—Olimpique 4:2 (4:0).

Praga, 1 stycznia. (tel.) Teplitz FC—Bohemians 2:1.

Zurych, 1 stycznia. W dn. 31 ub. m. uzyskano następujące wyniki meczów piłkarskich: Young Fellows Zurych—FC Biel 1:4, Grasshoppers Zurych—FC Zurych 6:0, FC Bazylea—FC Lugano 3:1, Nordstern Bazylea—FC Berno 3:3, Young Boys Berno—Blue Stars 10:0, FC Locarno—Urania Genewa 9:3, Servette Genewa—Lausanne Sports 3:1, Hungaria Budapeszt—FC Kreuzlingen 3:0, FAC Wiedeń—Sparta Schaffhausen 5:1.

Paryż, 1 stycznia. Wyniki meczów piłkarskich z dn. 31 grudnia: Racing Club Paryż—SC Fivois Lille 1:0, Olympique Lille—CA Paryż 4:1, SO Montpellier—Olympique Marsylja 3:3, AS Cannes—Excelsior Roubaix 1:0, Wacker Wiedeń—Red Star Olympique 1:0.

Rzym, 1 stycznia. Wyniki spotkań o mistrzostwo Włoch: Livorno—Alessandria 3:2, Brescia—Ambrosiana Mediolan 1:1, FC Turyn—Genoa „1893” 3:1, Juventus Turyn—Padua 2:1, Lazio Rzym—Bologna 3:3, Florencia—Triest 3:2, Palermo—AS Roma 0:0, FC Milano—Pro Vercelli 2:0.

Bruksela, 1 stycznia. Wyniki meczów piłkarskich: Beerschot AC—Daring Bruksela 3:1, Racing Mecheln—Racing Bruksela 3:1, Tilleur FC—FC Antwerpja 1:1, Standard Liege—CS Brugges 4:2, FC Mecheln—Liersche SK 4:2.

ODWOŁANIE MIĘDZYNARODOWEGO TURNIEJU HOKEJOWEGO W ZAKOPANEM. Zapowiedziany na dni 29, 30 i 31 grudnia drugi międzynarodowy turniej hokejowy został odwołany z powodu złych warunków na torze, jakie zapanowały po więcej niż 28 i 29 grudnia wietrze halnym.

KOMISJA TECHNICZNA POLSKIEGO ZWIĄZKU SZERMIERCZEGO ustaliła już dokładny program organizowanych w Warszawie w dn. 20—29 czerwca szermierczych mistrzostw Europy przy udziale 16 państw. Program zawodów przedstawiać się będzie następująco: 20 czerwca floret drużynowy państw, 21 czerwca eliminacje floretu państw (ind.), 22 czerwca eliminacje floretu państw (ind.), finał floretu (ind.) państw, 23 czerwca eliminacje drużyn szpad, finał floretu ind. państw, 24 czerwca finał drużynowy szpad, 25 czerwca przerwa, przyjęcia, zwiedzanie; 26 czerwca eliminacje i półfinały indywidualne szpad; 27 czerwca finał indywid. szpad, eliminacje drużynowe w szablach; 28 czerwca finał drużynowy szable; 29 czerwca eliminacje ind. w szablach, finał ind. w szablach, zakończenie zawodów, rozdanie nagród.

KPT. MISINSKI jedzie 7 bm. do Budapesztu na posiedzenie komitetu europejskiego międzynarodowej federacji lekkoatletycznej.

PUL. KWIECINSKI został wybrany podczas kongresu lotniczego wiceprezesem federacji lotniczej. Jednocześnie przyznano Polsce 3 głosy na kongresie. 4 głosy posiadają jedynie Francja, Niemcy i Italia.

Turniej tenisowy w Paryżu.

Paryż, 1 stycznia. (tel.) W międzynarodowym turnieju tenisowym w hali w grze pojedynczej panów zwyciężył Brugnon de Bouzeleta 3:6, 6:1, 6:3, 7:5. W grze podwójnej panów para Borotra—Brugnon de Bouzeleta i Gentiena 6:1, 4:6, 6:2, 6:8, 9:7. W grze pań Goldschmidt pokonała Orlandini 3:6, 6:3, 6:3, zaś w grze podwójnej pań para Adamoff—Barbier zwyciężyła parę Gorodniezenko i Orlandi 6:4, 6:4. Wreszcie w grze mieszanej para Barbier—Boussus pokonała parę Fournier—Bollelli 8:6, 6:2.

Polska na 6-tym miejscu w bilansie europejskiej lekkiej atletyki.

Warszawa, 1 stycznia. (tel.) Bilans lekkoatletyczny europejski za ubiegły rok wykazuje 29 spotkań międzypaństwowych. W bilansie tym uderza bardzo wysoka lokata Polski, która zajęła 6-te miejsce wśród narodów Europy.

Pierwsze miejsce zajmują Niemcy, mając 10 punktów. Niemcy rozegrały największą ilość spotkań międzypaństwowych, odnosząc same zwycięstwa. Drugie miejsce zajmują Włochy z 8 punktami. Trzecie miejsce zajmują Węgry, największa potęga lekkoatletyczna Europy. Finlandia umieszczona została na 4-tym miejscu. Finlandia rozegrała tylko 3 spotkania, nie ponosząc żadnej porażki. 5) Szwecja, 6) Polska.

W ciągu roku rozegraliśmy 3 mecze międzypaństwowe, bijąc Belgię i Czechosłowację i ulegając nieznacznie Węgrom. Dalsze miejsca zajmują: 1) Lotwa, 8) Holandia, 9) i 10) Czechosłowacja i Anglia, 11) Danja, 12) Estonia, 13) Szwajcaria, 14) Norwegia, 15) Belgja, 16) Austria. Francja zajęła katastrofalne 17 miejsce.

REDAKCJA

WYDAWCA I NACZELNY REDAKTOR
MARJAN DĄBROWSKI.
RED. ODP. Dr ADAM OBRUBAŃSKI.
TELEFONY: 150-60, 150-61, 150-62, 150-63.

Ogłoszenia: Strona dzieli się na 3 łamy à 80 mm. — 1 mm. w 1 łamie kosztuje 0.70 zł. — Drobne za słowo 0.15.

Zakłady Graficzne „Ilustrowanego Kuryera Codziennego”, w Krakowie, pod zarządem Feliksa Korczyńskiego

ADMINISTRACJA

TELEFONY N-ra: 150-64, 150-65, 150-66.
KONTO CZEKOWE P. K. O. 412.100.
PRENUMERATA KWARTALNA Zł. 3.50.
NUMER POJEDYNCZY 30 GROSZY.

RAZ DWA TRZY.
KRAKÓW
WIELOPOLE 1.

RAZ DWA TRZY...

ILUSTRACJONY KURIER SPORTOWY

W GÓRACH...

Fot. dr A. Zieliński.